

Özet

- 1- İslamiyet'te tüm gerekli öğrenim ihtiyaçları olmadan *fetvalar* yayınlamak yasaktır. Öyle olsa bile *fetvalar* klasik metinlerde tanımlı olan İslami hukuk teorisini takip etmelidir. Konuyla ilgili Kuran ve *hadisin* öğrettiği her şeye bakmadan bir hüküm çıkarmak için Kuran'dan bir ayetin bölümünden veya bir parçasından alıntı yapmak yasaktır. Diğer bir deyişle, fetvalar için sıkı özne ve nesnel önkoşullar vardır, kişi Kuran'ın ve hadisin tamamını dikkate almadan hukuki argümanlar için Kur'an ayetlerinden kendine uygun olanını seçemez.
- 2- İslamiyet'te Arap dilinde uzmanlık olmadan herhangi bir şey hakkında hukuki hükümler yayınlamak yasaktır.
- 3- İslamiyet'te şeriat kurallarını basite indirgemek ve kurulu İslami ilimleri görmezden gelmek yasaktır.
- 4- İslamiyet'te tüm Müslümanların bilmesi gereken dinin temel esasları dışında herhangi bir konuda görüş ayrılığı (âlimler için) hoş görülür.
- 5- İslamiyet'te hukuki hükümler çıkarırken modern zamanın gerçekliğini görmezden gelmek yasaktır.
- 6- İslamiyet'te masum insanları öldürmek haramdır.
- 7- İslamiyet'te temsilcileri, elçileri ve diplomatları öldürmek yasaktır; bu yüzden gazetecileri ve yardım çalışanlarını öldürmek yasaktır.
- 8- İslamiyet'te cihat savunma savaşıdır. Haklı sebep, haklı amaç ve haklı davranış kuralları olmazsa izin verilemez.
- 9- İslamiyet'te kişi açıkça inançsızlığını bildirmediği insanları gayrimüslim ilan etmek yasaktır.
- 10- İslamiyet'te Hıristiyanlara veya herhangi bir "Kutsal Kitap ehline zarar vermek veya kötü davranmak yasaktır.
- 11- Yezidileri Kutsal Kitap ehli olarak dikkate almak mecburidir.
- 12- İslamiyet'te köleliği yeniden getirmek yasaktır. Bu evrensel fikir birliği ile ortadan kaldırılmıştır.
- 13- İslamiyet'te insanları din değiştirmeye zorlamak yasaktır.
- 14- İslamiyet'te kadınları haklarından mahrum etmek yasaktır.
- 15- İslamiyet'te çocukları haklarından mahrum etmek yasaktır.
- 16- İslamiyet'te adaleti ve merhameti garanti eden doğru yöntemleri takip etmeden hukuki cezalar (*hudud*) çıkarmak yasaktır.
- 17- İslamiyet'te insanlara işkence yapmak yasaktır.
- 18- İslamiyet'te ölüyü çirkinleştirmek yasaktır.
- 19- İslamiyet'te kötü işleri Allah'a atfetmek yasaktır.
- 20- İslamiyet'te peygamberlerin ve sahabelerin mezar ve türbelerini tahrip etmek yasaktır.
- 21- İslamiyet'te silahlı ayaklanma, yöneticinin açık inançsızlığı ve insanların ibadet etmesine izin vermemesi dışında her ne sebeple olursa olsun yasaktır.
- 22- İslamiyet'te tüm Müslümanların görüş birliği olmadan bir halife ilan etmek yasaktır.
- 23- İslamiyet'te kişinin milletine sadakati hoş görülebilir.
- 24- Peygamberin vefatından sonra İslamiyet hiç kimsenin bir yere göç etmesini zorunlu tutmaz.

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla

Âlemlerin Rabbi Allah'a Hamdolsun

Barış ve Selam Peygamberlerin ve Elçilerin Mührü Üzerine Olsun

Asra yemin ederim ki, İnsan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır. (Asr, 103:1-3)

Açık Mektup

Dr. İbrahim Avad El Bedri'ye, diğer adıyla 'Ebu Bekir El Bağdadi'ye,

Kendilerine 'İslam Devleti' ilan eden savaşçılara ve takipçilere,

Allah'ın selamı ve merhameti üzerinize olsun.

6 Ramazan 1435 (4 Temmuz 2014) tarihli vaazınızda Ebu Bekir El Sıddık'ı yorumlayarak şöyle dediniz: 'Dediğim ve yaptığım şeyi doğru buluyorsanız bana yardım edin, dediğim ve yaptığım şeyi yanlış buluyorsanız bana tavsiye edin ve beni hizaya getirin'. Sonrasında ise medya üzerinden açıklanan ilmi kanaatlerdir. Peygamber şöyle demiştir: 'Din (doğrultan) tavsiyedir¹'. Burada aşağıda söylenen her şey tamamen sosyal medyada kendi ilan ettikleri 'İslam Devleti'nin' takipçilerinin ifadelerine ve hareketlerine - veya Müslüman şahitlere - dayanır ve diğer medyaya dayanmaz. Uydurmaları ve yanlış anlamaları önlemek için her çaba gösterilmiştir. Dahası, burada söylenen her şey İslam tarihi boyunca Sünni âlimlerin büyük bir çoğunluğunun kanaatlerini yansıtan basit bir tarzda yazılan hülasalardan meydana gelir.

Konuşmalarının birinde² Ebu Muhammed El Adnani şöyle demiştir: 'Allah kılıcı ile tüm âlemlere bir merhamet olarak gönderilen Muhammed peygamberden razı olsun.'³ Bu ifade kafa karışıklıklarını ve yanlış bir paradigmayı içerir. Lakin bu 'İslam Devleti'nin' takipçileri tarafından sıklıkla tekrar edilmiştir. Şimdi Allah Muhammed peygamberi tüm âlemlere bir rahmet olarak göndermiştir: '**Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.**' (Enbiya, 21:107). Bu tüm zamanlar ve yerler için geçerlidir. Peygamber insanlara, hayvanlara, bitkilere, cennetlere ve gözle görülmeyen varlıklara rahmet olarak gönderilmiştir – buna hiçbir Müslüman itiraz etmez. Bu Kuran'ın kendisinden alınan genel ve tartışmasız bir ifadedir. Buna karşın 'kılıç ile gönderildi' ifadesi geçerliliğini yitirmiş belli bir zamana ve yere özel bir hadisin parçasıdır. Bu yüzden genel ve özeli ve şartlı ile şartsız karıştırmak gibi Kuran ve hadisi bu şekilde karıştırmak yasaktır.

Ayrıca Allah onun üzerine rahmet buyurmuştur: '**...Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı...**' (En'am, 6:54). Allah ayrıca rahmetinin tüm varlıkları kuşattığını buyurmuştur: '**... Rahmetim ise her şeyi kuşatır...**' (A'raf, 7:156). Sahih bir hadiste, Peygamber şöyle demiştir: 'Allah Kâinatı yarattığı zaman, tahtının üstündeki yere yazmıştır, Kendi ile "**Gerçekten, Benim rahmetim Benim öfkemden büyüktür**".' Dolayısıyla 'kılıcı' – ve böylece öfkeyi ve şiddeti – 'rahmet' ile eşit tutmak yasaktır. Dahası, 'tüm âlemlere rahmet' fikrini 'kılıçla gönderildi' ifadesine bağlamak yasaktır, çünkü bu

¹ Müslim'den nakledildi. Kitab el-İman, no. 55.

² YouTube'da SawarimMedya tarafından yayımlandı, 3 Nisan 2014.

³ İbn Teymiyye Mecmu' El-Fetava (Cilt.28, s. 270) eserinde 'Peygamber dedi: 'Son saatin işareti olarak kılıçla gönderildim ki, hiç kimse Allah'tan başkasına ibadet etmesin, O'na eş tutmasın. Benim desteğim mızrağımın altındadır. Zayıflık ve küçük düşme öğrettiklerime uymayanların başına gelecektir. İnsanları kim taklit ederse onlardan biri olur. Ahmed Musned'de (Cilt.2, s.50) İbn Ömer'e dayanarak bu hadisi nakleder ve Buhari alıntı yapar. Buna karşın hadisin ravi zinciri zayıftır.

⁴ Buhari'den nakildir, Kitab El-Tevhid, no,7422 ve Müslim'den Kitab el-Tevbe'de, no. 2751.

rahmetin kılıca bağlı olduğu anlamına gelir ki bu basitçe doğru değildir. Bunun yanı sıra ‘bir kılıç’ kılıçların etkisinin olmadığı cennetler, gözle görülmeyen varlıklar ve bitkiler gibi alanları nasıl etkileyebilir? Muhammed peygamberin tüm âlemlere bir rahmet olması, muhtemelen (belirli bir sebep için belirli bir bağlamda, zamanın bir noktasında) onun kılıç tutması koşuluna bağlı olamaz. Bu nokta sadece akademik değildir. Aksine, hatalı bir şekilde kılıcı İlahi rahmet ile eşit tuttuğu için takip edilecek şeyin çoğunun özünü açığa vurur.

1. Fıkıh Usulü (usul al-fıqh) ve Kur’an Yorumu: Kur’an şerhi, hadis anlayışı ve genel olarak bir fikhî mesele açısından, Kur’an’da Allah tarafından ve hadiste Peygamber tarafından ortaya koyulan yöntem şöyledir: Bütünlüğü içinde belli bir soruyla ilgili ortaya çıkarılan her şeyi sadece onun parçalarına bağlı kalmadan düşünmek ve sonra – kişi nitelikliyse – tüm mevcut yazılı kaynakları temel alarak hüküm vermektir. Allah şöyle buyurmuştur: ‘...*Şimdi siz Kitap’ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?...*’ (Bakara, 2:85); ‘...*Kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Öğütlenmek üzere çağırıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular ...*’ (Ma’ide, 5:13); ‘...*Onlar, Kur’an’ı bölüp ayıranlardır ...*’ (Hicr, 15:91). Tüm ilgili yazılı metinler bir araya getirildiğinde, ‘genel’ ‘özelden’ ve ‘şartlı’ ‘şartsızdan’ ayrılmalıdır. Ayrıca ‘tartışmasız’ metinler alegorik olanlardan ayrılmalıdır. Dahası, tüm metinler ve ayetler için, klasik imamların belirlediği tefsirle ilgili diğer tüm şartlara ek olarak, vahiy (nüzul sebebi) için sebepler ve koşullar anlaşılmalıdır. Bu yüzden, Kuran ve *hadiste* o noktayla ilgili *her şey* esaslıca düşünülmeden ve anlaşılmadan, bir ayetten veya ayetin bir kısmından alıntı yapmak caiz değildir. Bunun arkasındaki sebep Kur’an’daki her şeyin Hakikat olduğu ve sahih *hadisteki* her şeyin Allah vahyinden olduğudur, öyleyse onun herhangi bir kısmını görmezden gelmek caiz değildir. Aslında, mümkün olduğu kadar tüm metinleri uzlaştırmak ya da bir metnin diğerinden üstün gelmesi için açık bir sebebin olması mecburidir. Bu İmam Şafii’nin El Risale’sinde tüm *usul* âlimleri arasında evrensel bir görüş birliği ile açıkladığı şeydir. İmam El Harameyn El Cüveyni, *El Burhan fi Usül El Fıkh*’ta şöyle der:

“Bir müftünün nitelikleri ve çalışması gereken alanlara gelince: ...*Şeriat* Arapça olduğu için, müftünün bir dil âlimi olması mecburidir. ... onun bir sözdizimi ve çözümleme âlimi olması mecburidir ... Kur’an tüm kuralların temeli olduğu için onun bir Kur’an âlimi olması mecburidir ... Metinsel kaldırma bilgisi zaruridir ve içtihat (*usul*) temelleri ilmi tüm konunun köşe taşıdır ... O kanıtların ve argümanların çeşitli seviyeleri kadar onların tarihlerini de bilmelidir. Sahih olanı zayıf olandan ve kabul edilebilir olanı apokrif olandan ayırt edebilmek için Hadis ilmini bilmesi gerekir ... Ayrıca içtihat bilmelidir ... Ayrıca, fıkhi sezgiye (*fıkh el nefis*) sahip olmak gereklidir: bu fıkhi kurallar çıkararak herkesin sermayesidir ... âlimler tüm bunları bir müftü ‘fıkhi kurallar için tüm metinleri ve argümanları bağımsız bir şekilde bilen kişidir’ diyerek özetlemiştir. ‘Metinler’ dilde, Kur’an şerhinde ve Hadiste; argümanlar fıkıh teorisinde uzman olmayı gösterse de, ‘fıkhi sezgi’ (*fıkh el nefis*) kadar çeşitli biçimlerin kıyas yoluyla muhakemesinde uzman olmayı işaret eder.”

Gazali, El Mustasfa isimli eserinde (Cilt 1, s. 342) ve Suyuti El İtkan fi Ulum El Kuran eserinde (Cilt 4, s. 213) benzer şeyler demiştir.

2. Dil: Yukarıda belirtildiği gibi, fıkhi teorinin en önemli direklerinden biri Arap dilinde uzmanlıktır. Bu Arapça dilbiliminde, sözdiziminde, morfolojide, retorikte, şiirde, etimolojide ve Kur’an şerhinde uzman olmak anlamına gelir. Bu alanlarda uzmanlık olmadan hata muhtemel olacaktır, aslında kaçınılmazdır. ‘Halife’ olarak isim verdiğiniz bildiriniz ‘Bu Allah’ın Sözüdür’ başlığı altındadır. Bu bildiriye ifade eden kişi şu ayeti kastetmiştir: *Allah; sizin, iman edip hayra ve barışa yönelik iyilikler yapanlarınıza şu vaatte bulunmuştur: Onlardan öncekileri halef kıldığı*

gibi onları da yeryüzünde mutlaka halef kılacak. Onlar için beğenip seçtiği dinlerini yine onlar için güç kaynağı yapacak, onları korkularının arkasından mutlaka güvene ulaştırarak. Bana kulluk edecekler, hiçbir şeyi bana ortak koşmayacaklar. Bundan sonra nankörlük edenlerse, yoldan sapanların ta kendileridir. (Nur, 24:55). Lakin, Kur'an'dan belli bir ayete, vahiy edilişinden 1400 yıl sonra olan bir olaya uygulayarak, başvurmak caiz değildir. Ebu Muhammed El Adnani nasıl 'Allah'ın Sözü'nün' bu sözde halifenin sözü olduğunu söyleyebilir? İddiası doğru varsayılsa bile, şöyle demelidir: 'bu Allah'ın Sözü'dendir'. Dahası, sözde halifeyi ima etmek için kullandığı 'istikhlaf' (yerini alma) kelimesini neyin yerine koyduğu konusunda başka bir dilbilimsel hata vardır. Bunun kelimenin doğru kullanımı olmadığının kanıtı Şu ayette görülebilir: **"Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helâk eder ve onların yerine sizi yeryüzüne hâkim (yastakhlifakum) kılar da nasıl hareket edeceğinize bakar" dedi.** (A'raf, 7:129). Yerini alma (istikhlaf) onların diğer insanların yerine bölgeye yerleşmesi anlamına gelir. Özel bir siyasi sistemin yöneticileri olduğu anlamına gelmez. İbn Tevmiyye'ye göre Kur'an'da⁵ totoloji yoktur. 'Khilafah' ve 'istikhlaf' arasında bir fark vardır. Taberi Kur'an tefsirinde şöyle der: 'sizi halef (yastakhlifakum) kıldı: Onların yok oluşundan sonra onların toprağında sizi yerlerine geçirecek; onlardan veya diğer insanlardan korkmayın anlamına geliyor.'⁶. Bu, 'istikhlaf'ın buradaki anlamının yöneticilik değil, toprak üzerine yerleşme anlamına geldiğini kanıtıyor.

- 3. Fazla Basitleştirme:** Devamlı 'meseleleri basitleştirmekten' konuşmak veya Kur'an'dan bir kelimeyi onu tam bağlamı içinde anlamadan çekip almak caiz değildir. Şunu demek de caiz değildir: 'İslam basittir, ve Peygamber ve onun Sahabeleri basitti, neden İslam'ı zorlaştırıyorsunuz?' ' Bu tam olarak Ebu El-Baraa El-Hindi'nin Haziran 2014 tarihli online videosunda yaptığı şeydi. Orada şunu diyor: 'Kur'an'ı açın ve cihat hakkındaki ayetleri okuyun ve her şey açığa kavuşacak ... tüm alimler bana dedi: "Bu fikhi bir zorunluluktur (farz), veya fikhi bir zorunluluk değildir, ve bu cihat zamanı değildir" ...herkesi unutun ve Kur'an okuyun ve cihadın ne olduğunu bileceksiniz.'" İnsanlar şunu anlamalıdır, Peygamber ve Sahabeleri gelişmiş teknoloji olmadan mümkün olduğunca az materyal ile bunu yaptılar, ancak anlamada, içtihat ve idrakte hepimizden iyilerdi ancak çok az sayıda sahabe fetva çıkaracak kadar yetkindi. Allah Kuran'da şöyle der: **'...Deki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu?"...' (Zümer, 39:9). Allah şunu da söyler:'...Eğer bilmiyorsanız bilenlerden sorunuz...' (Enbiya,21:7); ve '...Resûl'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin içyüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi...' (Nisa,4:83).** Bundan dolayı içtihat basit bir konu değildir ve sadece herhangi bir kişi onun hakkında otorite olarak konuşamaz ve fetva çıkaramaz. Allah Kuran'da şöyle der: **'...Sadece akli ve gönlü işleyenler düşünüp ibret alr...' (Rad,13:19).** Ve peygamber şöyle demiştir: **'Bilgisi olmadan Kuran hakkında konuşanlar ateşte yerini beklemelidir'**.⁷ Ayrıca kötü bir biçimde 'Onlar erkeklerdir ve biz erkekleriz' diyerek durmak için tam vaktidir. Bunun söyleyenler işaret ettikleri kutlu sahabeler ve takva sahibi imamlar kadar aynı anlayışa ve sezgiye sahip değillerdir.
- 4. Görüş Farkı:** Görüş farkına gelince, iki türü vardır: ayıplanacak ve takdire değer. Ayıplanacak görüş farkı konusuna gelince, Allah Kuran'da şöyle der: **'...Kitap verilmiş olanlar, kendilerine açık delil geldikten sonradır ki parçalanıp bölündüler...' (Beyyine,98:4).** Övgüye değer fikir ayrılığı olarak Allah şöyle der: **'...Bunun üzerine Allah iman edenlere, üzerinde ihtilafa**

⁵ İbn Tevmiyye Mecmu El-Fetava'da diyor ki (Cilt.13, s.341), 'Arab dilinde totoloji oldukça seyrek ve Kuran'da daha da seyrek ve neredeyse hiç yoktur.' El Ragib El İsfahani Müfradat El-Kuran'da (s.55) şöyle diyor, 'Bu kitaptan sonra eşanlamlıların kullanımını ve onların gizli farklarını anlatan bir kitap gelecek. Böyle yaparak, her ifadenin yegâneliği eşanlamlısından ayrılabilir.'

⁶ Taberi'nin Tefsiri'nden (Cilt.9, s.28)

⁷ Tirmizi'den nakildir, Kuran Tefsiri, no. 2950.

düştükleri gerçeği izniyle gösterdi...' (Bakara,2:213). Bu fikir bin yıl boyunca İmam Şafii'nin Risalesi'nde, üç diğer imam ve tüm âlimler tarafından vurgulanmıştır.

Seçkin âlimler arasında bir görüş farkı olduğunda, daha merhametli, örneğin en iyi fikir seçilmelidir. Şiddetten ve dindarlığın ölçüsünün şiddet olduğu fikrinden kaçınılmalıdır. Allah Kuran'da şöyle der: *'...Rabbinizden indirilenin en güzeline uyun...*' (Zümer, 39:55); ve *'...Affetmeyi esas al! İyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir...*' (Araf,7:199). Allah ayrıca şöyle diyor: *'Onlar ki, sözü dinler de onun en güzeline uyarlar. İşte bunlardır, Allah'ın kılavuzladıkları; işte bunlardır, akıl ve gönül sahipleri.'* (Zümer,39:18).Sahih bir hadiste Hz. Ayşe şöyle demiştir: 'Bir seçenekten fazlasıyla yüzleştiğinizde, Peygamber her zaman kolay olanı seçin demiştir.'⁸

Daha radikal bir düşünce, daha takva, daha dindar ve Allah'a karşı daha saygılı gibi değerlendirilmemelidir. Aslında, şiddette abartı ve aşırılık vardır; Allah Kuran'da şöyle der: *'...Allah sizin için kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez...*' (Bakara, 2:185). Dahası Peygamber şöyle demiştir: *' Kendinize karşı şiddetli olmayın ki, Allah da size karşı şiddetli olmasın. İnsanlar onlara karşı şiddetlilerdi ve Allah da onlara karşı şiddetliydi.'*⁹ Şiddette bir yanılgı ve gösteriş vardır, çünkü şiddetli kişiler doğal olarak kendilerine şunu derler: ' Ben şiddetliyim, benden daha az şiddetli olan eksiktir'; ve böylece 'Onlardan üstünüm'. Burada, sanki Allah Kuran'ı insanları zor durumda bırakmak için vahiy etmiş gibi, özünde Allah'a karşı içsel kötü bir niyet yatar. Allah şöyle der: *'Tâ, Hâ. Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.'* (Taha,20:1-2).

Tarih boyunca Müslüman olan insanların çoğunun güzel bir davet ile (da'wah hasanah) böyle olduğu dikkate değerdir. Allah şöyle der: *'Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle davet et ve onlarla, en güzel olan neyse o yolla mücadele et. Şüphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. Ve O, gerçeğe kılavuzlananları da en iyi bilendir.'* (Nahl,16:125). Peygamber şöyle der: *'Kibar olun ve şiddet ve bozuk dilden sakının.'*¹⁰ İslami fetihler ile İslam siyasi olarak Orta Asya'dan (Horasan) Kuzey Afrika'ya yayıldığında, yüzlerce yıldır bu topraklarda yaşayan insanların çoğu, onlardan bazıları şiddet ve baskı yoluyla değil de kibar bir davetle yavaş yavaş İslam'ı kabul edinceye kadar, Hıristiyan olarak kaldılar. Aslında büyük ülkeler ve tüm eyaletler fetih olmadan tebliğ (da'wah) yoluyla Müslüman oldular, örneğin: Endonezya, Malezya, Batı ve Doğu Afrika ve diğerleri. Böylece, şiddet ne takvanın bir ölçüsüdür ne de İslam'ın yayılması için bir seçenektir.

5. **Uygulamalı İctihat (fiqh al-waq'i):** 'Uygulamalı içtihat' olarak anlam verilen şey, gerçeklere ve insanların yaşadığı şartlara göre şeriat kurallarını uygulama ve onlarla uğraşma sürecidir. Bunlar insanların yaşadığı problemlerine, çabalarına, yeteneklerine ve maruz kaldıkları şeylerin altındaki gerçeklere dair bir bakışa sahip olmakla başarılıdır. Uygulamalı İctihat (fiqh al-waq'i), belli bir zamanda insanların gerçeklerine uygulanabilir metinleri ve onların yeteneklerini temel alarak karşılanabilene ve ertelenebilene kadar geciktirilebilir zorunlulukları düşünür. İmam Gazali şöyle demiştir: 'Gereklilikleri dikte eden uygulanabilmelere gelince, onlar için belli bir kök olmamasına rağmen, bağımsız muhakemenin (ictihat) onlara (uygulanabilmelere) götürebileceği hayal değildir'¹¹. İbn Kayyim El Cevziyye şöyle demiştir: 'Aslında, bir hukukçu insanların aldatmaları ve sahtekârlıkları ve bunların yanında adetleri ve gelenekleri için eğilimlerini anlamalıdır. Dini fetvalar zamanın, yerin, geleneklerin ve şartların değişmesiyle değişir ve bunların hepsi açığı gibi Allah'ın dinindedir.'¹²

⁸ Buhari'den nakildir, Kitap El Hudud, no. 6786 ve Müslim'den, Kitab el Fadail, no. 2327.

⁹ Ebu Davud'dan nakildir, Kitâb'ul-edeb, no. 4904.

¹⁰ Buhari'den nakildir, Kitâb'ul-edeb, no. 6030.

¹¹ Gazali'den, El-Mustasfa fi El usulil'l-fikh, (Cilt.1, s. 420).

¹² İbn Kayyim El Cevziyye, İ'lâmûl-mukiîn an Rabbi'l-âlemin, (Cilt. 4, s. 157).

6. **Masumların Öldürülmesi:** Allah Kuran'da şöyle der: *'Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın...'*(İsra,17:33); ve *'De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünene de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın saygın ve aziz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz."* (Enam, 6:151). Cana kıymak *haramdır* (İslam hukukunda yasaktır ve dokunulmazdır), ayrıca en kötü günahlardan biridir (mubiqat). Allah Kuran'da şöyle der: *'İşte bu yüzden biz, İsrailoğulları üzerine şunu yazdık: Kim bir kişiyi, bir kişiye karşılık yahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, insanları toptan öldürmüş gibidir. Ve kim bir kişiye hayat verirse insanlara toptan hayat vermiş gibidir. And olsun, resullerimiz onlara açık-seçik kanıtlar getirmişlerdir. Ama onlardan birçoğu bunun ardından da yeryüzünde zulüm ve azgınlığa sapmaktadır.'*(Maide, 5:32). Sadece sizin fikirlerinize uymadıkları için savaşçı olmayan ve silahsız çok sayıda masum insanı öldürdünüz¹³.
7. **Elçileri Öldürmek:** Tüm dinlerin elçileri öldürmeyi yasakladığı bilinmektedir. Burada elçiler olarak denilmek istenen şey, uzlaşma veya mesaj gönderme gibi soylu bir görevi yerine getirmek için bir gruptan diğerine gönderilen insanlardır. Elçilerin özel bir dokunulmazlığı vardır. İbn Mesud şöyle demiştir: 'Elçilerin asla öldürülmemesi sünnettir.'¹⁴ Gazeteciler – dürüstlerse ve tabi ajan değillerse – hakikatin elçileridir, çünkü onların işi hakikati genel olarak insanlara açıklamaktır. Siz acımasızca Sotloff'un annesi size yalvardığı ve merhamet dileği halde gazeteciler James Foley ve Steven Sotloff'u öldürdünüz. Yardım çalışanları da merhametin ve nezaketin elçileridir, ama siz yardım çalışanı David Haines'i öldürdünüz. Yaptığımız şey sorgusuz bir biçimde yasaktır (haramdır).
8. **Cihat:** Tüm Müslümanlar cihatta büyük erdem görürler. Allah şöyle der: *'Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.'* (Tevbe,8:38) ve *'Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırıları sevmez.'* (Bakara,2:190).; ve diğer pek çok ayette de söyler. İmam Şafii, diğer üç imam ve tüm alimler cihadın müşterek bir zorunluluk (*fard kifayah*) ve bireysel bir zorunluluk olmadığını (*fard ayn*) görürler ve Allah der ki: *'Allah hepsine güzellik vaat etmiştir ama yoğun gayret gösterenleri, çok büyük bir ödülle, oturanlardan üstün kılmuştur.'* (Nisa,4:95). Cihat kelimesi diğer bir Müslüman'a karşı silahlı bir çatışma uygulanamayan bir İslami terimdir.; bu oldukça yerleşmiş bir ilkedir. Dahası, tüm âlimler cihadın kişinin ailesinin onayı olması şartıyla olacağı konusunda hemfikirlidir. Bunun kanıtı Peygamber'e gelip ondan cihat etme izni isteyen bir adamdır, Peygamber ona sormuştur: *'Ailen hayatta mı?'* o cevaplamıştır, *'Evet'*. Ve Peygamber ona şöyle demiştir: *'Cihadı onlara hizmet ederek yap'*¹⁵. Dahası İslamiyet'te iki tür cihat vardır: büyük cihat ki bu kişinin nefesine karşı olandır; ve daha azı düşmana karşı olandır. Büyük cihada gelince Peygamber şöyle demiştir: *'Büyük cihattan küçük olana geri döndük.'*¹⁶ Bu hadisin zayıf olduğunu söylerseniz, cevabı Kuran'ın kendisindedir: *'Artık inkârcılara boyun eğme, onlara karşı Kur'an ile zorlu bir cihat aç.'* (Furkan,25:52). Bu ayetteki 'ile' ifadesi Kuran'ı işaret eder, çünkü o *'gönüllerdeki bir şifadır'* (Yunus,10:57). Peygamber'in dediği şu hadisten açıkça

¹³ Peygamber kendisi ile anlaşamayan münafıkları öldürmedi ve onların öldürülmesine izin vermedi. Aslında Peygamber şöyle dedi: 'İnsanlar Muhammed beraberindekileri öldürdü demesinler diye.' Buhari'den nakildir, Kitab Tefsir El Kuran, no. 4907 ve Müslim'den, Kitab El Birr vel Silah, no. 2584.

¹⁴ İmam Ahmed'den nakildir, Musned, (Cilt.6, s. 306).

¹⁵ Buhari'den nakildir, Kitab El Cihad, no. 3004.

¹⁶ El Beyhaki'den nakildir, Kitab ez-Zühd, (Cilt. 2,s. 165) ve El Hatib El Bağdadi'den, Tarih-i Bağdâd, (Cilt. 3, s. 523).

anlaşıyor: 'Size tüm işlerin en hayırlısını söyleyeyim mi, Rabbimiz'in huzurundaki en takva işi, sizin konumunuzu ahirette yükseltecek olanı ve altın ve kâğıt harcamaktan daha iyi olanı, düşmana karşı silahlanmaktan, onların boyunlarını vurmaktan ve onların sizin boyunlarınızı vurmaktan daha iyi olanı?' Onlar dedi ki: 'Evet'. Peygamber dedi: 'Allah'ı hatırlamak¹⁷'. Bu yüzden büyük cihat egoya karşı olan cihattır ve onun silahı Allah'ı hatırlamak ve ruhu arındırmaktır. Allah bu iki cihat arasındaki farkı başka bir ayette açıkça der ki: '**Ey inananlar! Bir düşman topluluğu ile karşılaştığınızda sebat edin. Allah'ı çok anın ki zafere ulaşabilirsiniz.**' (Enfal,8:45). Böylece güçlü durmak küçük cihattır ve Allah'ı hatırlamak ve ruhu arındırmak yoluyla egoya karşı yapılan büyük cihada bağlıdır. Nasıl olursa olsun, cihat bir barış ve güvenlik aracıdır; kendi içinde bir son değildir. Bu, Allah'ın sözlerinden açıktır: '**Fitne kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.**' (Bakara,2:193). 4 Temmuz 2014'teki konuşmada şöyle dediniz: 'Cihat olmadan hayat yoktur.' Bu muhtemelen Kurtubi'nin şu ayeti yorumlamasına dayanıyordu: '**Ey iman sahipleri! Sizi, size hayat verecek şeye çağırdığında, Allah'a da resule de "Buyur deyin!"**' (Enfal,8:24). Gerçek cihat kalbe hayat verir. Buna karşın, cihat olmadan hayat vardır, çünkü Müslümanlar savaşa çağrılmadığı veya cihadın gerekli olmadığı şartlarla karşılaşabilirler, İslam tarihi bunun örnekleriyle doludur.

Aslında, sizin ve savaşçılarınızın korkusuz olduğu ve cihat yolunda canlarını vermeye hazır oldukları doğrudur. Olayları takip eden hiçbir dürüst insan – arkadaş veya hasım – bunu inkâr edemez. Ancak meşru sebep, meşru hedefler, meşru amaçlar, meşru yöntem ve meşru niyet olmadan bu yapılan cihat değildir, aksine bu savaş kıskırtıcılığı ve suçtur.

- a. **Cihadın Arkasındaki Niyet:** Allah der ki: '**Gerçek şu ki, insan için çalışıp didindiğinden başkası yoktur.**' (Necm,53:39). Bir Peygamber hadisinde, Ebu Musa El Eşari'nin rivayetiyle şöyle buyrulur: "Bir adam Peygamber'e geldi ve dedi: 'Bir kişi şevkten dolayı, cesareten dolayı veya gururdan dolayı savaşabilir. Hangisi Allah yolundadır?' Peygamber cevapladı: '**En üstün olmak için Allah Kelamı için savaşan Allah yolundadır.**'¹⁸ Peygamber ekledi: '**Diriliş Günü hesaba çekilecek ilk kişi şehit olarak ölecektir. Öne getirilecek ve Allah ona onun bildiği mükâfatını verecektir ve o bunu fark edecektir.**' Ona sorulacaktır: "**Onlarla ne yaptın?**" kişi cevap verecektir: "**Ölene kadar senin adına savaştım. O (Allah) diyecektir: Yalan söyledin. Sen cesur olduğun söylensin diye savaştın ve öyle söylendi.**" Onun daha sonra yüzüstü sürüklenmesi ve ateşe atılması emredildi...¹⁹
- b. **Cihadın Arkasındaki Sebep:** Müslümanlar için cihadın arkasında yatan sebep, kendileri ile savaşanla savaşmak, kendileriyle savaşmayanlarla savaşmamak ve onlara karşı haddini aşmaya karşı haddi aşmamaktır. Allah'ın cihada izin veren sözleri şunlardır: '**Kendilerine savaş açılanlara savaşma izni verilmiştir. Çünkü onlar zulme uğratıldılar. Allah onlara yardıma elbette kadirdir. Onlar surf, "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çokça anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler her halde yerle bir edilirdi. Allah, kendisine yardım edene elbette yardım eder. Allah elbette Kavî, Azîz'dir.**' (Hacc,22:39-40). Bundan dolayı cihat güvenliğe, din özgürlüğüne, haksızlığa uğramaya ve kişinin toprağından çıkarılmasına bağlıdır. Bu iki ayet Peygamber ve sahabeleri putperestlerin elinde on üç yıl boyunca işkence, cinayet ve zulüm gördükten sonra vahiy edilmiştir. Bu yüzden saldırgan, sert cihat gibi bir şey yoktur, çünkü insanların

¹⁷ İmam Malik'den nakildir, El Muvatta; Kitab El-Nida Lissalah, no. 490, Tirmizi, Kitab El Davet, ve İbn Macce, Kitab El-Adab, no. 3790, ve El Hakim, El Mustadrak'ta düzeltme (Cilt. I, s. 673).

¹⁸ Buhari'den nakildir, Kitab El Tevhid, no. 7458, ve Müslim, Kitab El İmare, no. 1904.

¹⁹ Müslim'den nakildir, Kitab El İmare, no. 1905.

farklı dinleri veya fikirleri vardır. Bu, Şafii mezhebindeki bazı âlimler hariç, Ebu Hanife'nin İmam Malik'in, Ahmed'in ve İbn Tevmiyye'yi de kapsayan tüm diğer âlimlerin pozisyonudur²⁰.

- c. **Cihadın Amaçları:** Âlimler cihadın amacı hakkında hemfikirlidir, çünkü Allah öyle der: *'Fitne kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.'* (Bakara,2:193). Peygamber de şöyle demiştir: *"Allah'tan başka tanrı yok diyene kadar" insanlarla savaşmam emredildi, öyleyse kim "Allah'tan başka tanrı yok" derse kendisi, hukukun izin verdiği ölçüde zenginliği ve hesabı güvendedir*²¹. Bu, Müslümanlara karşı savaş açıldığında, cihadın amacıdır. Bu metinler Müslümanlar galip geldiğinde zaferin nasıl görüneceğini belirler ve cihadın *sebebi* cihadın *amacı* ile karıştırılmamalıdır; tüm âlimler bu konuda hem fikirdir. Yukarıdaki hadis zaten olmuş olan bir olaya işaret eder ve Allah'ın sözleri koşuluna bağlıdır: *'O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, o dini tüm dinlere üstün kılsın. Tanık olarak Allah yeter.'* (Fetih,48:28). Peygamber döneminde Arap Yarımadası'nda gerçekleşmiştir, çünkü Allah şöyle der: *'...beldelerin anası ile onun çevresindekileri uyarman için...'* (Enam,6:92).; ve *'Ey iman sahipleri! Küfre sapanların yakınızdaki bulunanlarıyla savaşın...'* (Tevbe,9:123). Peygamber de şöyle demiştir: *'Arap Yarımadası'ndan putperestleri çıkarın.*²² Allah Peygamber'e söz verdiği halde bu nasıl olmamıştı: *'Resulünü hidayet ve hak dini getirmek üzere o gönderdi ki, ortak koşanlar hoşlanmasa bile, onu tüm dinlerden üstün kılsın.'* (Saff,61:9). Burada denilen şey Arap Yarımadası olmalıdır, çünkü bu peygamberin yaşadığı dönemde olmuştur. Nasıl olursa olsun, cihat komandoları bunu Müslümanların çıkarı için en iyi şey olarak görürlerse, bu amaca ulaşılmasa bile, onlara savaşmayı durdurmak için izin verilmiştir, çünkü Allah şöyle der: *'Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.'* (Bakara,2:193). Hudeybiye Anlaşması'nın şartları ve olayları bunun kanıtıdır.
- d. **Cihadı İdare Kuralları:** Cihadı idare etme kuralları Muhammed Peygamber'in sözlerinde özetlenmiştir. *'Savaş açın ama şiddetli olmayın, kalles olmayın, sakatlamayın ve çocukları öldürmeyin...'*²³ Peygamber Mekke'nin Fethi gününde de şöyle demiştir: *'Geri çekilenler öldürülmemelidir, tehlikeli boyutta yaralanmamalıdır ve kapısını kapatan güvendedir.*²⁴ Aynı şekilde Ebu Bekir El Sıddık bir ordu hazırlamış ve Levant'a göndermiştir ve demiştir: *'Kendilerini manastırlara adanmış insanlar bulacaksınız, onları adanmaları ile bırakın. Başları şeytanların yeri olanları da bulacaksınız (örneğin silahlı şeytanlar²⁵), onların boyunlarını vurun. Ancak yaşlıları, zayıfları, kadınları veya çocukları öldürmeyin, binaları yok etmeyin, geçerli bir neden olmadıkça ağaçları kesmeyin ve hayvanlara zarar vermeyin, hurma ağaçlarını yakmayın, kalles olmayın, sakat bırakmayın, alçak olmayın ve yağmalamayın. Gerçekten Allah, görmeseler bile O'nu ve O'nun Elçileri'ni destekleyenleri destekleyecektir. Muhakkak ki Allah Güçlü'dür ve Aziz'dir*²⁶.

Mahkûmları öldürmeye gelince, bu İslam hukukunda yasaktır. Fakat siz çok sayıda mahkûmu öldürdünüz, 2014 Haziran'da Tikrit'te Camp Speicher'de 1700 esiri, 2014 Temmuz'da Sha'er petrol alanında 200 esiri, Deir El-Zor'da Sha'etat kabilesinden 700

²⁰ Vehbi El Zuheylî'nin Ahkam el-Harb fil-İslam kitabı.

²¹ Buhari'den nakildir., Kitab el-Cihad, no. 2946.

²² Buhari'den nakildir, Sahih, Kitab el-Cihad, no. 3053 ve Müslim'den, Kitab el-Vasiyyeh, no. 1637.

²³ Müslim'den nakildir, Kitab el-Cihad, no. 1731 ve Tirmizi'den, Kitab el-Diyyad, no. 1408.

²⁴ İbn Ali Şeybe'den nakildir, El Musennef (Cilt. 6, s. 498)

²⁵ Diyakozlar silahlı, savaşçı rahiplerdir.

²⁶ El Beyheki'den nakildir, El-Sunan El-Kubra, (Cilt.9, s.90) ve El Mervezi'den, Musnad Ebu Bekr, no. 21.

esiri (bunların 600'ü silahsız sivillerdi), 2014 Ağustos'ta Rakka'da Tabqa Hava Üssü'nde 250 esiri ve Kürt ve Lübnanlı askerleri ve Allah'ın bildiği ama söylenmeyen çok sayıda başkalarını öldürdünüz. Bunlar adi savaş suçlarıdır.

Eğer peygamberin kimi savaşlarda kimi esirleri öldürdüğünü iddia ederseniz, cevabı Bedr Savaşı'nda sadece emrettiği iki kişidir: Ukbe ibn Abi Mu'ayt ve Nadr ibn El Harith'tir. Bunlar savaşın ve savaş suçlularının liderleridir ve yönetici emrettiği takdirde savaş suçlularının infazına izin verilir. Bu ayrıca Selahattin'in Kudüs'ü fethinde yaptığı şeydir ve 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Birlik kuvvetlerinin Nuremberg'deki mahkemelerde yaptığı şeydir. On yıllar ve 29 savaş boyunca Peygamber'in hükmü altındaki on binlerce tutukluya gelince, o sıradan bir tek askeri infaz etmemiştir; aksine onlara iyi davranılacağına garantisini vermiştir²⁷. Savaş esirleri ve mahkûmları hakkında Kutsal Emir Allah'ın sözlerindedir. '**Artık bundan sonrası ya bir bağışlama ya bir fidyedir.**' (Muhammed,47:4). Allah savaş esirleri ve tutuklularına onurla ve saygıyla davranılmasını emretmiştir: '**Yoksula, yetime ve esire, yemeği severek yedirirler.**' (İnsan,76:8). Aslında Peygamber'in esirlerle ilgili esas sünneti Mekke'nin Fethi'nde gösterildiği gibi bağışlama ve aftır, Peygamber şöyle demiştir: '**Kardeşim Yusuf'un dediği gibi diyorum, "Bugün sizin üzerinize serzeniş yoktur". Gidin, özgürsünüz!**'²⁸

Cihadın tavrına gelince en önemli ilkelerden biri sadece savaşanların öldürülebileceğidir; aileleri ve savaşmayanlar kasıtlı olarak öldürülemez. Putperestlerle birlikte öldürülen yandaşların ve kadınların hakkında Peygamber'e sorulduğu zaman ve onun '**Onlar onlardandır**'²⁹ dediği örneği sorarsanız, bu hadis yanlışlıkla masumların ölmesini işaret eder ve hiçbir şekilde masumların kasıtlı olarak - örneğin bombalama - öldürülmesine izin verildiğine işaret etmez. Çünkü Allah der ki: '**...onlara sert davranın...**' (Tevbe,9:73) ve '**...Sizde bir sertlik bulsunlar...**' (Tevbe,9:123), bu savaş döneminde, sonrasında değildir.

9. İnsanları Gayrimüslim İlan Etmek (tekfir): *Tekfir* hakkında bazı yanlış anlaşılmalara kimi Selefi âlimlerin *tekfir* (insanları gayrimüslim ilan etme) konusunda abartmalarının ve onların İbn Tevmiyye ve İbn El Kayyim'in bazı konularda dediklerini aşmalarının sonucudur. *Tekfir* kısaca doğru bir şekilde şöyle özetlenebilir:

- a. İslamiyet'te özle ilgili olarak, 'Allah'tan başka tanrı yoktur; Muhammed Allah'ın Elçisi'dir' diyen bir kişi Müslüman'dır ve gayrimüslim ilan edilemez. Allah şöyle der: '**Ey iman edenler! Allah yolunda gaza için dolaştığınızda, iyice anlayıp dinleyin de size selam verene/barış teklifi sunana "Sen mümin değilsin!" demeyin. İğreti hayatın menfaatine göz dikiyorsunuz ama Allah katında çok ganimetler vardır. Önceden siz de öyle idiniz ama Allah size lütufta bulundu. O halde, iyice araştırın, anlayın dinleyin. Çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.**' (Nisa,4:94). Yukarıdaki ayette geçen '*iyice anlayın dinleyin*' onlara şunu sormak içindir: 'Siz Müslüman mısınız?'. Cevap inancını sormadan veya test etmeden dış görünüme göre alınmamalıdır. Dahası, Muhammed Peygamber şöyle demiştir: '**Eyvah size! Bakın! Ben öldükten sonra bir diğerinin boyunu vuran, inanmayan olanlara geri dönmeyin.**'³⁰ Peygamber şunu da demiştir: '**... "Allah'tan başka tanrı yok" diyen kişi kendini**

²⁷ İbn Abdullah'dan nakildir, El-Isti'ab (Cilt. 2, s. 812) ve El-Kurtubi, 'den Tefsir (Cilt, 19, s. 129): 'Qatada dedi: "Allah esirlere iyi davranılmasını emretti."'

²⁸ El Beyhaki'den nakildir, El-Sunen El-Kübrâ, (Cilt.9, s. 118), Fayd el-Kadir şerh el-Câmi' el-Sagiy, (Cilt.5, s. 171).

²⁹ Müslim'den nakildir, Kitab el-Cihad, no. 1745.

³⁰ Buhari'den nakildir, Kitab el-Maghazi, no. 4403 ve Müslim'den, Kitab el-İman, no. 66.

ve hukukta izin verildiği haricinde zenginliğini kurtarır ve onun hesabı Allah ile dir.³¹ İbn Ömer ve Hz. Ayşe şöyle demiştir: ‘Kible insanlarını gayrimüslim ilan etmek izni verilmemiştir³².’

- b. Bu konu oldukça önemlidir çünkü Müslüman kanını akıtmayı, onların kutsallığını çiğnemeyi ve onların zenginliklerini ve haklarını gasp etmeyi meşru kılmak için kullanılır. Allah der ki: ‘**Bir mümini kasten öldürene gelince, onun cezası içinde sürekli kalmak üzere cehennemdir. Allah gazap etmiştir böylesine, lanetlemiştir onu; çok büyük bir azap hazırlamıştır ona.**’ (Nisa,4:93). Dahası peygamber şöyle demiştir; ‘Kim kardeşine “inançsız” derse, o gerçekten onlardan biri olacaktır³³.’ Allah, sözle Müslüman olduğunu ilan eden herhangi bir kişiyi öldürmeye karşı sert bir biçimde uyarmıştır: ‘... **O halde, sizden uzak durur, sizinle savaşmaz, size barış eli uzatırsa, artık Allah size, üzerlerine gitmek için bir yol vermemiştir.**’ (Nisa, 4:90). Peygamber insanları putperestlik ile suçlayan ve onlara kılıç kuşananlara karşı uyarmıştır; şöyle demiştir: ‘İçinizden en çok korktuğum kişi Kuran’ı okumuş ... onu tanımamış ve arkasına atmış kişidir, ve komşusuna karşı kılıç kuşanmış ve onu putperestlik suçlamış kişidir³⁴.’

Silahsız ve savaşmayan herhangi bir Müslüman’ı (ne de aslında bir insanoğlunu) öldürmeye izin verilmemiştir. Usame İbn Zeyd şöyle nakleder, o ‘Allah’tan başka tanrı yoktur’ diyen biri öldürdükten sonra Peygamber sormuştur: ‘O “Allah’tan başka tanrı yok” dedi ve sen onu öldürdün mü?!’ Cevapladım: “Allah’ın elçisi, o onu sadece silahımdan korktuğu için söyledi.” O dedi: “Onu demek isteyip istemediğini bilmek için kalbinin içindeki gördün mü?³⁵”

Son zamanlarda – o dönem Irak ve Şam İslam Devleti’ne (İŞİD) bağlı olan - Shaker Wahib Müslüman olduklarını söyleyen silahsız sivilleri durdurduğu bir YouTube videosunda görüldü. Onlara belirli namazlardaki rekât sayısını sormak için ilerledi. Yanlış cevap verdiklerinde onları öldürdü³⁶. Bu İslam Hukuku altında kesinlikle yasaktır ve adi bir suçtur.

- c. İnsanların eylemleri o eylemlerin ardında bulunan niyete bağlıdır. Peygamber şöyle demiştir: ‘Eylemler niyetlerdendir ve her kişi niyet ettiği şeye ... sahip olacaktır³⁷.’ Dahası Allah şöyle der: ‘**Münafıklar sana geldiklerinde: "Senin kesinlikle Allah’ın elçisi olduğuna tanıklık ederiz." derler. Senin kesinlikle O’nun elçisi olduğunu Allah zaten biliyor. Ve Allah tanıklık eder ki, münafıklar kesinlikle yalancılardır.**’ (Münafikun,63:1). Allah böylece – tartışmasız bir gerçek olan – Peygamber sözü konusunda münafık kelimesini yalanlar olarak tanımlar, çünkü bunu söylerken onların niyeti kendi içlerinde doğru olsa bile yalan söylemekti. Bu bir yalandır çünkü Allah’ın onların kalplerinin reddettiğini bildiği gerçeğini dilleriyle söylediler. Şu anlama geliyor, inançsızlık sadece aklı başında olmayan kelimeleri ve işleri değil inançsızlık niyetini de gerektirir. Kişiyi inançsızlık niyetinin kanıtı olmadan suçlamak yasaktır. Niyetini sormadan bir gayrimüslim olarak suçlamak da yasaktır. Ayrıca, kişi mecbur, cahil, çılgın olabilir veya onu demek istememiş olabilir. Özel bir konuyu yanlış anlamış da olabilir. Allah der ki: ‘**Her kim imanından sonra Allah’a küfür eder, kalbi iman ile yatmış halde iken baskıyla zorlanan hariç olmak üzere, inkâra göğüs açarsa,**

³¹ Buhari’den nakildir, Kitab el-Cihad, no. 2946.

³² El Hafız El Heysemi’nin Mecma’al el-Zava’id eseri, (Cilt.1 s. 106).

³³ Buhari’den nakildir, Kitab el-Adab, no. 6104.

³⁴ İbn Habban’dan nakildir, Sahih, (Cilt. 1, s. 282).

³⁵ Müslim’den nakildir, Kitab el-İman, s. 96. Diğer nakil şöyle: ‘Onu “Allah’tan başka ilah yok” dedikten sonra mı öldürdün?’ Şunu dedim: “Kendisini korumaya çalışıyordu”. [Peygamber] sözlerini tekrarladı...’. Buhari’den nakildir, Kitab el-Maghazi, no. 4369.

³⁶ YouTube videosu, <http://www.youtube.com/watch?v=9yrVPE-f9I> Haziran, 2014.

³⁷ Buhari’den nakildir, Kitab Bad’ al-Wahy, no. 1; ve Müslim’den, Kitab al-Imarah, no. 1907.

böylelerinin üzerine Allah'tan bir gazap iner. Bunlar için büyük bir azap da öngörülmüştür.' (Nahl,16:106)

Kişinin eylemlerinin belirtilerine mana vermek yasaktır; sadece kişinin kendisi kendi eylemlerine – özellikle belli bir konuda Müslümanlar arasında görüş farklılığı varsa - mana verebilir. Müslüman âlimler arasında görüş farkı olduğu bir konuyu temel alarak diğerlerini gayrimüslim ilan etmek (*tekfir*) yasaktır. Toplu bir grup insanı gayrimüslim ilan etmek yasaktır. İnançsızlık sadece kişinin eylemlerine ve niyetlerine bağlı olarak uygulanır. Allah şöyle der: '***Hiçbir günahkâr bir başkasının günahını yüklenemez.***' (Zümer,39:7). Son olarak diğerlerinin inançsızlığından şüphe duymayan veya onları gayrimüslim olarak ilan etmeyi reddeden insanları gayrimüslim ilan etmek yasaktır.

Bu konunun bu denli detaylıca işlenmesinin sebebi şudur, siz Musul ve Halep'e varır varmaz Muhammed bin Abdel-Vahhab'ın kitaplarını dağıttınız. Her durumda, - İbn Teymiyye ve İbn El Kayyim El Cevziyye'yi kapsayan – alimler inanmayan (*kafir*) ile insanları gayrimüslim ilan etme (*tekfir*) eylemleri arasında ayırım yapar. Kişi inanmama alametleri olan bir iş yapsa bile, bu kişinin daha önce bahsedilen sebeplerden dolayı inançsız olarak hükmedilmesini gerektirmez. El Zehebi³⁸ hocası İbn Teymiyye'nin hayatının sonuna doğru şunu söylediğini belirtir: 'ümmetin hiçbir üyesini gayrimüslim ilan etmem ... Peygamber şöyle demiştir: "*Abdestini sürdüren kişi inançlıdır*", öyleyse abdestle emredilen ibadeti gözleyen herkes Müslüman'dır.

Şu önemli bir noktadır. Peygamber demiştir: '*Gizli şirk, kişinin ibadet için durduğu ve ibadetini izleyenlere karşı abarttığı zamandır.*³⁹' O böylece ibadetteki gösterişi 'gizli şirk' olarak, ki bu küçük şirk, tanımlar. Bazı ibadet edenlerin düştüğü bu küçük şirk, büyük şirk olarak kabul edilmez, tekfire götürmez ve İslam dışına çıkarmaz. Peygamberler ve elçilerden başka kapasitesine göre herkes Allah'ın hak ettiği kadar olmasa da Allah'a ibadet eder. Allah şöyle der: '*...Allah'ı layıkıyla takdir edemediler...*' (Enam,6:91) ve '*Ve sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh, Rabbinin emrindedir. Ve size, ilimden sadece az bir şey verilmiştir."*' (İsra,17:85). Yine de Allah bu ibadeti kabul eder. Ve insanlar Allah'ı kavrama kabiliyetine sahip değillerdir, çünkü: '*...O'nun benzeri gibi bir şey yoktur...*' (Şura,42:11) ve '*Gözler O'nu göremez ve O gözleri görür*' (Enam,6:103). Vahiy ile bildirdiği dışında ve Peygamber'e emrettiği dışında O'nun hakkında hiçbir şey bilinemez: '*...kullarından dilediğine iradesiyle ilgili vahyi indirir...*' (Mümin,40:15). Öyleyse kişi nasıl sadece Allah'ın hak ettiği kadar Allah'a ibadet etmediğine inandığı için diğerlerine karşı kılıç kuşanabilir? O'nun izni olmadıkça kimse Allah'a O'nun hak ettiği kadar ibadet edemez. Esas olarak, Araplar arasındaki *şirk* konusu Peygamber'in dediği gibi tartışmalıdır: '*Şeytan Arap Yarımadası'nda ibadet edenlerin kendisine ibadet edeceği umudunu kaybetti, ama onarın arasında fitne tohumu ekmeyi amaçlıyor.*⁴⁰'

10. Ehli Kitap: Arap Hristiyanlara gelince, onlara üç seçenek verdiniz: cizye, kılıç ya da İslam'a geçiş. Evlerini kırmızıya boyadınız, kiliselerini yıktınız ve bazı durumlarda evlerini ve mallarını yağmaladınız. Bazılarını öldürdünüz ve onları canları ve üstündeki kıyafetler dışında hiçbir şeyleri olmadan kaçırmaya zorladınız. Bu Hristiyanlar İslam'a karşı kin gütmüyorlardı ve haddi aşmıyordu, aslında onlar arkadaşlardı, komşulardı ve birlikte vatandaşlardı. Şeriatın hukuki bakışından, 1400 yıl önce yapılan anlaşma ile korunuyorlardı ve cihat kuralları onlar için geçerli değildi. Onların kimilerinin ataları Bizanslılara karşı Peygamber ile birlikte savaşmıştı ve o

³⁸ Zehebi'nin *Siyar E'lam El-Nubala*, (Cilt. 11, s. 393).

³⁹ İbn Macece'den nakildir, Kitab El Zuhd, no. 4204.

⁴⁰ Müslim'den nakildir, *Kitab Sifat el-Kiyamet vel Cennet vel Nar*, no. 2812.

dönemden beri Medine devletinin vatandaşlarıydı. Onların kimileri de Ömer ibn Hattab, Halid ibn El Velid, Emeviler, Abbasiler, Osmanlılar ve ardından gelen devletler tarafından anlaşma ile korunuyordu. Kısaca olar bu topraklara yabancı değillerdi, aksine İslam öncesi dönemden beri bu toprakların yerlileriydi; düşman değillerdi, arkadaşlardı. Geçen 1400 yıl boyunca ülkelerini Haçlılara, sömürgecilere, İsrail'e ve diğer savaşlara karşı savundular, öyleyse onlar nasıl düşman olabilirlerdi? Allah Kuran'da şöyle der: *'Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah, adaleti ayakta tutanları sever.'* (Mümtehine,8).

Cizye konusuna gelince, şeriatıta iki tür cizye vardır: İlk tür *'isteyerek zapt edilen'* kişilerden alınandır. Allah'ın şu sözlerinden anlaşılacağı üzere İslam'a karşı savaşanlara uygulanır: *'Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve resulünün yasakladığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, boyun eğerek kendi elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın.'* (Tevbe,9:29). Bir önceki ayete bakıldığında, bu ayetle amaçlanan kişiler öncelikle Müslümanlara saldıranlardır: *'Yeminlerini bozan, resülü yurdundan çıkarmaya gayret eden bir topluluğa karşı savaşmayacak mısınız? Üstelik size saldırıyı ilkin onlar başlattı. Korkuyor musunuz onlardan? Eğer mümin kişilerseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan, Allah'tır.'* (Tevbe,9:13)⁴¹. İkinci tür cizye ise İslam'a savaş açmayanlardan alınır, onlardan bir ahit ile ve şiddet olmadan *zekât* (sadece Müslümanlar verir ve *cizyeden* yüzdece fazladır) yerine alınır. Ömer ibn El Hattab onu 'hayır işi' (*sadaka*) olarak adlandırmıştır. Cizye daha sonra devlet hazinesine katılır ve Ömer'in halifeliğinde olduğu gibi ihtiyaç sahibi Hıristiyanlar da dâhil olmak üzere vatandaşlar arasında dağıtılır⁴².

11. Yezidiler: Cihat bayrağı altında Yezidiler ile savaştınız ancak onlar ne size karşı ne de Müslümanlara karşı savaştılar. Onları satanist kabul ettiniz ve ya onları öldürdünüz ya da onları İslam'a geçmeleri için zorladınız. Yüzlercesini öldürdünüz ve kitle mezarlarda yaktınız. Yüzlerce başka insanın ölümüne ve acı çekmesine sebep oldunuz. Amerika veya Kürt müdahalesi olmasaydı on binlerce erkek, kadın, çocuk ve yaşlı öldürülebilirdi. Bunların hepsi çok kötü suçlardır. Şeriat kurallarına göre onlar Mecusilerdir, çünkü peygamber şöyle demiştir: *'Onlara Kutsal Kitap ehline davrandığınız gibi davranın.'*⁴³ *Bundan dolayı onlar Kutsal Kitap ehlidir. Allah şöyle der: 'Şüphesiz, iman edenler, Yahudiler, Sâbüler, Hıristiyanlar, Mecûsiler ve Allah'a ortak koşanlar var ya; Allah, kıyamet günü onların aralarında mutlaka hüküm verecektir. Çünkü Allah, her şeye şahittir.'* (Hac,22:17). Onların Kutsal Kitap ehli olduklarından şüphe duysanız bile şeriat açısından, Takva Ehli âlimleri onları bahsedilen hadisten dolayı Mecusiler ile eş görmüşlerdir. Emeviler Hinduları ve Budistleri bile *zımmi* kabul etmişlerdir. El Kurtubi der ki: 'El Evzai dedi: "Cizye inanmayanlardan ve agnostiklerden alındığı gibi puta ve ateşe tapanlardan da alınır." Bu Maliki'nin de duruşudur, çünkü İmam Malik'in fikri şudur, mürtetler hariç ... Arap olsunlar ya da olmasınlar tüm putperestlerden ve inanmayanlardan alınır.⁴⁴

12. Kölelik: Hiçbir İslam âlimi İslam'ın amaçlarından birinin köleliği kaldırmak olduğu konusunda tartışmaz. Allah der ki: *'Sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir? Özgürlüğü zincirlenenin başını çözmektir o. Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o.'* (Beled, 90:12-14); ve *'...onlara temas etmeden önce bir köle azad etsinler...'* (Mücadele,58:3). Muhammed Peygamber'in sünneti şudur, o emri altındaki ve ona verilen tüm kadın ve erkek

⁴¹ Taberi'nin Tefsir'i, (Cilt.6, s. 157).

⁴² Ömer ibn Hattab'ın döneminde olduğu gibi, onlardan bazıları Müslüman ordusuna katılırlarsa, cizye vermeyecekleri hakimler tarafından karar kılınmıştır.

⁴³ İmam Malik'ten nakildir, El-Muvatta ve Kitab el-Zekat, no. 617 ve Şafi tarafından Musnad'da, no. 1008.

⁴⁴ El Kurtubi'nin tefsiri, (Cilt.8, s. 110).

köleleri azat etmiştir⁴⁵. Yüzyıldır Müslümanlar, aslında tüm dünya köleliğinin yasaklanması ve suç olması konusunda birleşmiştir, sonunda başarılı olduğunda insanlık tarihi içinde bir dönüm noktası olmuştur. Peygamber Cahiliye döneminde İslam öncesi ‘Erdemliler Birliği’ (*hilf al-fudul*) konusunda şunu demiştir: ‘*Bana İslam içinde yapmam gerektiği söyleneceydi, zorunlu kıldım.*’⁴⁶ Müslümanların köleliğinin kaldırılması hususunda fikir birliğinden yüzyıl sonra kadınları *cariye* olarak aldınız ve böylece kavga ve tahriki (*fitne*) ve yozlaşma ve hayâsızlığı dirilttiniz. Şeriatın hiç bıkmadan yapmamak için çalıştığı ve yüzyıldır fikir birliği ile yasak kabul edilen bir şeyi yeniden canlandırdınız. Gerçekte, dünyadaki tüm Müslüman ülkeler kölelik karşıtı anlaşmalarda imzası bulunanlardır. Allah şöyle der: ‘... *Ahdinize vefalı olun çünkü verilen söz sorumluluk gerektirir.*’ (İsra,17:34). Bu büyük suçun ve bunun tüm Müslümanlara getireceği tepkilerin sorumluluğunu taşıyorsunuz.

- 13. Zorlama ve Baskı:** Allah der ki: ‘*Üzerlerine musallat bir despot değilsin*’ (Gaşiye,88:22); ve: ‘*Dinde zorlama yoktur, artık doğru ile eğri birbirinden ayrılmıştır...*’ (Bakara,2:256); ve: ‘*Eğer Rabbin dilesediydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi. Hal böyle iken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!*’ (Yunus,10:99); ve ‘*Hak, Rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.*’ (Kehf,18.29); ve: ‘*Sizin dininiz size, benim dinim banadır.*’ (Kafirun,109:6).

‘*Dinde zorlama yoktur*’ ayetinin Mekke’nin Fethi’nden sonra vahiy edildiği bilinir, bu yüzden kimse onun feshedildiğini iddia edemez. Müslümanları görüşlerinizi kabul etmeleri için zorladığımız gibi, insanları Müslüman olmaları için zorladınız. Büyük ya da küçük her konuda hatta birey ve Allah arasında olan konularda bile kontrolünüz altında yaşayan herkesi zorladınız. Rakka’da, Deir El-Zor’da ve kontrolünüz altındaki diğer yerlerde kendilerine ‘*el-hisbe*’ diyen silahlı gruplar çemberlerini yaptılar, sanki Allah tarafından O’nun emirlerini yerine getirmek için atanmışlar gibi insanları göreve aldılar. Fakat hiçbir sahabe bunu yapmamıştı. Bu haklıyı ve onurlu olanı emretmek, yanlış yasaklamak değil; aksine, bu zorlama, saldırı ve sabit ve rastgele bir gözdağıdır. Allah bunu isteseydi, onları O’nun dininin en küçük detayına zorunlu kılardı: ‘*İman edenler daha anlamadı mı ki, Allah dilesediydi bütün insanlara hidayet nasip ederdi?*’ (Rad,13:31); ve: ‘*Eğer istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunları onun önünde perişanlıkla eğilip kalır.*’ (Şuara,26:4).

- 14. Kadınlar:** Basitçe siz kadınlara tutuklu ve mahkûmlar gibi davranıyorsunuz, sizin heveslerinize göre giyiniyorlar; evlerinden ayrılmalarına ve Peygamber’in ‘*Bilgiyi aramak her Müslüman için zorunludur.*’⁴⁷ demesine rağmen, Kuran’ın ilk emrinin ‘*Oku*’ olmasına rağmen okula gitmelerine izin vermiyorsunuz. Onların çalışıp geçinmelerine, özgürce hareket etmelerine izin vermiyorsunuz ve onları savaşçılarınla evlenmeleri için zorluyorsunuz. Allah diyor ki: ‘*Ey insanlar! Sizi bir tek canlıdan yaratan, ondan eşini vücuda getiren ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinize karşı gelmekten sakının. Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah’tan korkun. Rahimlerin haklarına saygısızlıktan da sakının. Şu bir gerçek ki Allah, Rakîb’dir, sizin üzerinizde sürekli ve titiz bir gözetleyicidir.*’ (Nisa,4:1). Ve Peygamber ‘*Kadınlara iyi davranın.*’⁴⁸ diyor.
- 15. Çocuklar:** Çocukları savaşa ve öldürmeye dâhil ettiniz. Kimileri silah kuşanıyor, kimileri ise kurbanlarınızın başları ile oynuyor. Bazı çocuklar çatışmanın içine çekiliyor, kimi ölüyor, kimi öldürülüyor. Okullarda çocuklar işkence görüyor, emirlerinize zorlanıyor ve kimileri infaz

⁴⁵ İbn Kesir’in El Bidayet vel Nihayet’inden (Cilt.5, s. 284)

⁴⁶ Marifet es-Sunan ve El-Athar, Beyheki (Cilt. 11, s. 135); Es Sunan El-Kubra, Beyheki (Cilt. 6, s. 596); *Sirah Ibn Hisham* (Cilt. 1, s. 266).

⁴⁷ İbn Macece’den nakildir, no. 224, ve Taberani’den, El-Mujem el-Kebir (10/195).

⁴⁸ Buhari’den nakildir, Kitab El-Nikah no. 5186 ve Müslim’den Kitab El Rida, no.1468.

ediliyor. Bunlar ahlaken hesap verebilir derecede bile olmayan masumlara gençlere karşı işlenen suçlardır: Allah diyor ki: *'Siz ne oluyor da Allah yolunda ve "Ey Rabbimiz bizi, halkı zulme sapmış şu kentten çıkar; katından bize bir dost gönder, katından bize bir yardımcı gönder!" diye yakaran mazlum ve çaresiz erkekler, kadınlar, yavrular için savaşıyorsunuz!'* (Nisa,4:75).

16. **Hudud (Ceza):** Hudud cezaları Kuran ve hadiste sabittir ve sorgulanamaz bir şekilde İslam hukukunda vardır. Ancak bunlar, açıklık, uyarı, tembih ve kanıt olmadan uygulanamaz ve zalimce uygulanamaz. Mesela, Peygamber, bazı şartlarda hududdan sakınmıştır ve bilinir ki Ömer ibn El Hattab bir açıklık döneminde hududu askıya almıştır. Tüm fıkıh okullarında hudud cezalarının merhamet ile uygulanmasını gerektiren belli prosedürleri ve gerçekte onların uygulanmasını zor kılan koşulları vardır. Dahası şüpheler de hududu engeller, şüphe varsa ceza uygulanamaz. Hudud cezaları ihtiyaç sahibi olanlara da uygulanamaz, meyve veya sebze çalmada veya az bir miktar çalmada hudud yoktur. Vicdanlı dini gayret hudud cezalarını uygulamayı kanıt yükü en yüksek olan en zor şey olarak belirtmesine rağmen, siz hudud cezalarını uygulamak için can atıyorsunuz.
17. **İşkence:** Esirleriniz ve bazı kontrolünüz altındakiler, sizlerin onlara canlı olarak yakmayı da içeren dayak, işkence ve öldürme ile eziyet ettiğinizi söylediler. İnsanların cezaların en kötülerinden biri olarak başlarını kestiniz, bu İslam şeriatında yasaktır. İslam hukukunda yasak olan, işlediğiniz kitle ölümlerde savaşçılarınız öldürecekleri kişilere bir koyun gibi ölüp parçalanacaklarını söylediler, eğlendiler ve gerçekte de öyle yaptılar. Savaşçılarınız sadece öldürmekle kalmadı, aşağılamayı, alçaltmayı ve eğlenmeyi eklediler. Allah diyor ki: *'Ey inananlar! Bir topluluk başka bir toplulukla alay etmesin! Olabilir ki, alay ettikleri topluluk kendilerinden hayırlıdır...'* (Hucurat,49:11).
18. **Sakatlama:** Sadece cesetleri parçalamadınız, ayrıca kurbanların kesik başlarını mızraklara taktınız, onlarla top gibi oynadınız, - İslam açısından caiz olan ve insanlara stres attırıp onları rahatlatan bir spor olan – Dünya Kupası'nda onu yayınladınız. Cesetleri ve kafaları taşıdınız, bu hareketlerinizi Suriye'deki askeri üslerden yayınladınız. İslam için yaptığınızı sandığınız barbarca hareketleri yayınlayarak İslam'ın barbarca bir din olduğunu söyletmek için bunu isteyenlere bolca malzeme verdiniz. Gerçekte İslam bu hareketlerden tamamen uzak olmasına ve onları yasaklamasına rağmen, dünyaya İslam'a vurması için bir sopa verdiniz.
19. **Tevazu Adına Suçları Allah'a Atfetmek:** Kuzey doğu Suriye'deki 17. bölük askerlerini dikenli tellere bağlayarak, onların kafalarını bıçakla kestiniz ve bir video ile internete koydunuz. Videoda şunu dediniz: *'Biz İslam Devleti'nin askerleri olan kardeşleriz. Allah bizi 17. Bölüğü fethetme zaferi ve O'nun sevgisi ile bizi mükâfatlandırdı, bu Allah yoluyla gelen bir zafer ve mükâfattır. Gücümüzden Allah'a sığınırız. Silahlarımızdan ve hazır olmamızdan Allah'a sığınırız.'* Bu adi suçu Allah'a atfettiniz ve onu Allah karşısında bir tevazuymuş gibi yaptınız, sizin değil O'nun yaptığını söylediniz. Ama Allah diyor ki: *'Bir iğrençlik yaptıklarında şöyle derler: "Atalarımızı bu hal üzere bulmuştuk. Yani Allah emretti bize bunu." De ki: "Allah, edepsizliği/iğrençliği emretmez. Allah hakkında, bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"'* (Araf,7:28).
20. **Peygamberlerin ve Sahabelerin Mezar ve Türbelerinin Yok Edilmesi:** Peygamberlerin ve Sahabelerin mezar ve türbeleri havaya uçurup patlattınız. Âlimler mezarlar konusuna katılmıyorlar yine de Peygamberlerin ve Sahabelerin mezarlarını patlatmaya ve onların kalıntılarını dışarı çıkarmaya, bazı insanların üzümleri şarap yapacağı argümanına dayanarak üzümlerin yakılmasına izin verilmediği gibi, izin verilmiyor: *'Onlar hakkında görüşleri galip gelenlerse şöyle dediler: "Üzerlerine mutlaka bir mescit edineceğiz."* (Kehf,18:21); ve: *'...Siz de İbrahim'in makamından bir dua yeri edinin...'* (Bakara,2:125). Peygamber şöyle demiştir: *'Ben size önceden mezar ziyaretlerini yasaklamıştım. İzin Muhammed'in annesinin mezarını ziyareti için verildi, öyleyse onları ziyaret edin, çünkü onlar ölümü ve ahireti⁴⁹ hatırlatıyor.'* Mezar ziyareti yapmak

⁴⁹ Müslim'den nakildir, Sahih, no.977 ve Tirmizi'den, no. 1054 ve diğerleri.

ölümü ve ahireti hatırlatıyor; Allah Kuran’da şöyle diyor: ‘*Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri, öyle ki ziyaret edip saydınız kabirleri.*’ (Tekasür 102,1-2).

Önceki lideriniz Ebu Ömer El Bağdadi dedi ki: ‘Bizce *şirkin* tüm yansımalarını yıkıp ortadan kaldırmak ve ona iletecek tüm araçları yasaklamak zorunludur, çünkü Sahih’te Müslim aktarmıştır: Ebu Hiyc El Asadi’nin otoritesinde , ‘Ali İbn Ebu Talib dedi ki: “Onun (Peygamber’in) beni ne yapmak için gönderdiğini size söylemeyeyim mi: yıkılmamış bir heykel ve ayakta duran bir mezar taşı bırakmamak.”’ Ancak, dedikleri doğru olsa bile bu Peygamberler ve sahabelerin mezarlarına uygulanamaz, çünkü sahabeler Peygamber’i ve onun iki sahabeti Ebu Bekir ve Ömer’i Peygamber’in camisine yakın bir yapıya gömmek konusunda hemfikirlerdi.

21. Lidere İsyân Etmek: İlan edilmiş ve içten bir inançsızlıktan (*al-kufr al-bawwa*) suçlu olmayan bir lidere isyan etmeye izin verilmemiştir; mesela kendisini açıkça inançsız ilan etmesi, tüm Müslümanların bu kişinin gayrimüslim olduğuna kanaat getirmesi veya ibadetleri yasaklaması yoluyla. Bunun kanıtı Allah’ın sözlerindedir: ‘*Ey İnananlar! Allah’a itaat edin, Peygambere ve sizden buyruk sahibi olanlara itaat edin.*’ (Nisa,4:59). Peygamber şöyle demiştir: ‘*Başı kuru üzüm gibi olan bir Habeşlinin bile üzerinizde otoritesi varsa, onu dinleyen ve ona uyun.*’⁵⁰ Peygamber de şöyle demiştir: ‘*En iyi idareciniz sizi seven ve sizin sevdiğinizdir, Allah’ın lütfü için size dua eden ve sizin de ona dua ettiğinizdir. En kötü yöneticiniz ise sizden nefret eden ve sizin nefret ettiğinizdir, size küfreden ve sizin de ona küfrettiğinizdir.* Sordular: “Onları kılıçla yerinden etmemeliyiz mi?” O dedi: ”*Hayır, onlar aranızda namazı ikame ettikleri sürece yapmayın. O zaman onlarda çirkin bir şey bulursanız, onların yönetiminden nefret etmelisiniz, fakat kendinizi onların sadakatinden geri çekmeyiniz.*’⁵¹”. Kötü ve yozlaşmış bir yöneticiye gelince, ümmetin adına bir halife seçebilececek kalitede kişiler tarafından yerinden edilmelidir – mümkünse fitne, silahlı isyan ve kan dökme olmadan. Ancak, ona isyan edilmez. Şeriat kurallarını ya da onun bir kısmını uygulamasa bile bir lidere isyan etmek yasaktır, çünkü Allah şöyle der: ‘*...Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kâfirlerin ta kendileridir.*’ (Maide,5:44) ve: ‘*...Allah’ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.*’ (Maide,5:45); ve: ‘*Allah’ın indirdiğiyle hükmetmeyenler sapıkların ta kendileridir.*’ (Maide,5:47). Böylece, şeriat kurallarını uygulamayanların üç seviyesi vardır: inançsızlık (*kufür*), günah işleme (*fusuk*) ve kötülük (zulüm). Müslüman bir ülkede şeriatın uygulanmasını engelleyen kişi inançsızdır, onu kısmen uygulamayan veya onun daha yüksek amaçlarını uygulayan sadece günahkâr veya zalimdir. Bazı ülkelerde şeriatın uygulanması milli güvenliğin bağlı olduğu hâkimiyet konularından dolayı sınırlıdır ve buna izin verilir. Özetle, İbn Abbas⁵² şeriatı uygulamayan kişinin zalim bir günahkâr olduğunu söyler ama inançsız biri değildir ve ona isyan etmek yasaktır. İbn Abbas, Allah’ın emirlerinin dışında yönetmek ‘inançsızlıktan yoksun bir inançsızlıktır’ demiştir. Şunu da demiştir, ‘Demek istedikleri şey inançsızlık değildir; kişiyi din sınırları dışına çıkaran bir inançsızlık değildir.’

22. Halifelik: Ümmet için bir halife olması gerektiği konusunda âlimlerin ittifakı vardır. 1924’ten beri ümmetin bir halifesi yoktur. Ancak, yeni bir halife sadece dünyanın bir köşesinde kalmışların değil, tüm Müslümanların fikir birliğini gerektirir. Ömer İbn Hattab şöyle demiştir: ‘Her kim Müslümanlara danışmadan bir insana biat etmeyi vaat ederse kendini kandırılmış olur; ne biat eden ne de biat edilen kişi her ikisinin de hayatını risk ettikleri için takip edilmemelidir⁵³.’ Fikir birliği olmadan halife ilan edilmesi fitnedir, çünkü onu onaylamayan diğer Müslümanları halifelik dışında bırakır. Ayrıca çok sayıda yeni halife ortaya çıkmasına sebep olacaktır, bu da

⁵⁰ Buhari’den nakildir, Kitab el-Adhan, no. 693.

⁵¹ Müslim’den nakildir, Kitab el-İmarah, no. 1855.

⁵² El-Hekim’den nakildir, El-Mustedrek’ala es-Sahihyeyn, (Cilt.2, s. 342).

⁵³ Buhari’den nakildir, Kitab el-Hudud, no. 6830.

Müslümanlar arasında fitne tohumları ekecektir. Bu fitne tohumları Musul'un imamaları size biat etmeyince ve siz de onları öldürünce baş göstermiştir.

Konuşmanızda sahabe Ebu Bekir El-Sıddık'tan alıntı yaptınız: 'Bana sizin üzerinizde otorite verildi ve ben sizin en iyiniz değilim.' Şu soru gelir: sana ümmet üzerinde otoriteyi kim verdi? Kendi grubun muydu? Öyleyse sayısı binden az olan bir grup bir buçuk milyar Müslüman üzerine yönetici atadı. Bu davranış yozlaşmış bir mantığa dayanır ve bu şunu söyler: 'Sadece biz Müslümanız ve halifenin kim olduğuna karar veririz, biz birini seçtik ve bize uymayan Müslüman değildir.' Bu durumda Müslümanların %99'unu gayrimüslim ilan eden bir halife bir grup insanın liderinden fazlası değildir. Diğer yandan, kendine Müslüman diyen bir buçuk milyar insanı tanırsanız, sözde halifenizle ilgili onlara nasıl danışmayacaksınız? Böylece, iki sonuçtan biriyle yüzleşeceksiniz, ya onların Müslüman olduğuna rıza göstereceksiniz ve onlar sizi kendileri üzerine halife atamayacak – bu durumda siz halife değilsiniz - ya da diğer sonuç, siz onları Müslüman olarak görmeyeceksiniz, bu durumda Müslümanlar halife ihtiyacı olmayan bir durumdadır, o zaman neden halife kelimesini kullanasınız? Aslında, halife Müslüman ülkelerin, İslam âlimleri kurumlarının ve yerküredeki Müslümanların fikir birliğinden ortaya çıkmalıdır.

23. Milli Bağlılıklar: Konuşmanızın birinde şöyle dediniz: 'Suriye Suriyeliler için değildir ve Irak Iraklılar için değildir⁵⁴.' Aynı konuşmada dünyadan Müslümanları Irak ve Levant'ta ki "İslam Devleti"nin kontrolü altına göç etmeleri için çağırdınız. Böyle yaparak bu ülkeleri haklarını ve kaynaklarını alıp aynı dinden olmalarına rağmen, bu topraklara yabancı olan insanlara dağıtıyorsunuz. Bu tam olarak İsrail'in Yahudi yerleşimcileri Filistin'e göçü için davet ettiği, Filistinlileri yerlerinden ettiği ve onların atalarından gelen haklarına ve topraklarına tecavüz ettiği şeydir. Adalet bunun neresinde?

Basitçe, vatanseverlik ve kişinin ülkesini sevmesi İslam'ın öğretileri ile çatışmaz, aksine kişinin ülkesini sevmesi inancından gelir, hem içseldir hem de sünnettir. Peygamber Mekke'yi göstererek şöyle demiştir: '*Ne kadar iyi bir ülke olursan, bana o kadar sevgilisin. İnsanlarım beni ayrılmaya zorlamazlarsa, ben başka yerde yaşayamam.*'⁵⁵ Vatanseverlik ve kişinin ülkesini sevmesinin Kuran ve sünnetin çok sayıda delili vardır. Allah Kuran'da şöyle der: '**Eğer onlar üzerine, "Kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın!" diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapmazlardı...**' (Nisa,4:66). Fahrettin Razi şöyle yorum yapmıştır: 'Kişinin ülkesini sevmesi kişinin kendisini öldürmesine eşittir⁵⁶.' Ve Enes İbn Malik'in otoritesinde, 'Peygamber seyahatten dönerken Medine'nin duvarlarını görünce devesini hızlandırdı. At üstündeysen, Medine sevgi için ondan inerdi.⁵⁷' İbn Hacer dedi: 'Bu hadis Medine'nin erdeminin kanıtıdır ve kişinin ülkesini sevmesi ve onu arzulaması için geçerli hukuki bir kanıtı vardır⁵⁸.'

24. Hicret: dünyadan Müslümanları Irak ve Levant'ta ki "İslam Devleti"nin kontrolü altına göç etmeleri için davet ettiniz.⁵⁹ 'İslam Devleti'nin' bir askeri olan Ebu Müslim El-Canadi dedi ki: 'Gelin ve kapılar kapanmadan (Suriye'de) bize katılın.⁶⁰ Peygamber'in dediği şu sözleri tekrar etmek yeterlidir: '*Fetih'ten (Mekke) sonra hicret yoktur, ama cihat ve niyet kalır. Ve savaşta çağırıldığınız zaman ileriye yürüyün*⁶¹.'

⁵⁴ BBC news online, 1 Temmuz 2014.

⁵⁵ Tirmizi'den nakildir, Kitab el-Menakıb, no. 3926; ve Sahih İbn Hibban (Cilt.9, s.23).

⁵⁶ Mafatih El-Gayb, El-Razi (Cilt.15, s. 515) El-Enfal şerhi içinde, 8:75.

⁵⁷ Buhari'den nakildir, Kitab El-Hac, no. 1886.

⁵⁸ Fath Al-Bari, İbn Hacer, (Cilt.3, s. 621).

⁵⁹ BBC news online, 1 Temmuz 2014.

⁶⁰ Hayat Medya Center tarafından üretilen bir askere alma videosunda görüldü, Ağustos, 2014.

⁶¹ Buhari'den nakildir, Kitab el-Cihad, no. 2783.

Sonuç

Sonuç olarak, Allah Kendini merhametlilerin En Merhametlisi olarak anlatmıştır. Merhametinden insanı yaratmıştır. Kuran'da şöyle der: '**O Rahman, öğretti Kuran'ı, yarattı insanı.**' (Rahman,55:1-13). Ve merhameti için insanı yarattı: '**Eğer Rabbin dileseydi insanları elbette bir tek ümmet yapardı. Ama birbiriyle tartışmaya devam edeceklerdir. Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. O, onları işte bunun için yaratmıştır.**' (Hud,11:118-119). Linguistik olarak '*bunun*' kelimesi en yakın isme işaret eder, bu da 'rahmet'tir, 'tartışma' değil. Bu 'O, onları rahmet için yarattı.'⁶² diyen İbn Abbas'ın fikridir.

Bu rahmete erişmek için en sağlam yol Allah'a ibadet etmektir. Allah der ki: '**Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.**' (Zariyat, 51:56). Allah'a ibadet etmek kişinin Allah'a ihsan ettiği bir fayda değildir, aksine o Allah'tan bir rızıktır: '**Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni yedirip doyurmalarını da istemiyorum. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.**' (Zariyat,51:57-58). Dahası Allah Kuran'da kendisinden bir rahmet açıklamıştır: '**Biz Kur'an'dan, inananlar için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz.**' (İsra, 17:82). İslam rahmettir ve özellikleri merhamettir. Âlemlere rahmet olarak gönderilen peygamber Müslümanların diğerleri ile olan işlerini şöyle özetlemiştir: '*Merhamet gösteren kişiye merhamet edilir.*⁶³' ve '*Merhamet sahibi olun ve size de merhamet gösterilsin*⁶⁴.' Ama burada bahsedilen her şey den görüldüğü üzere, siz İslamiyet'i bir sertlik, zalimlik, işkence ve cinayet dini olarak yanlış yorumladınız. İzah edildiği gibi, bu büyük bir yanlıştır ve İslam'a, Müslümanlara ve dünyaya karşı bir suçtur.

Tüm yaptıklarınızı yeniden gözden geçirin ve onlardan vazgeçin, tövbe edin; başkalarına zarar vermeyi bırakın ve rahmet dinine dönün. Allah Kuran'da şöyle diyor: '**De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.**' (Zümer,39:53).

Ve Allah en iyisini bilendir.

24 Zilkade 1435 /19 Eylül 2014

⁶² Mafatih El-Gayb, El-Razi (Cilt. 18, s. 412).

⁶³ Buhari'den nakildir, Kitab el-Adab, no. 5997 ve Muslim'den, Kitab el-Fada'il, no. 2318.

⁶⁴ Ahmed'den aktarılır, Musnad'da (Cilt.2, s. 160).

Ali Bin Ebu Talib'in Sözü

Nu'aym ibn Hammad El-Fitan'dan naklediyor, 4. Halife Ali ibn Ebu Talib dedi ki:

Siyah bayrakları görünce olduğunuz yerde kalın ve ellerinizi ve ayaklarınızı hareket ettirmeyin. Ardından kuvvetsiz önemsiz bir halk görünecek. Onların kalpleri demir parçaları gibi olacaktır. Onların devleti olacaktır. Onlar ne ahde ne de anlaşmaya uyacaklardır. Onlar hakikate çağıracaklardır ama onlar hakikat insanları olmayacaklardır. İsimleri ebeveynlerine dayanacaktır ve onların takma adları şehirlerden alınacaktır. Onların saçları kadınların ki gibi dalgalanacaktır. Bu durum kendi aralarında ayrılana kadar devam edecektir. Daha sonra Allah dilediği kişilerle Hakikati getirecektir⁶⁵.

İnsanlar soruyorlar: Bu nakil Ali bin Ebu Talib tarafından mıdır? – Buhari'nin hocası (Nu'aym ibn Hammad) tarafından bin iki yüz yıl önce *El-FitEn* isimli kitabında bahsettiği – 'İslam Devleti'ni' mi işaret etmektedir?

Nakili şu biçimde anlamak mümkün müdür?

'Siyah bayrakları görünce': 'İslam Devleti'nin' bayrağı siyahtır.

'Olduğunuz yerde kalın': Müslümanlar, onlara katılmayın.

'Ellerinizi ve ayaklarınızı hareket ettirmeyin': Onlara mali olarak veya donanım ile yardım etmeyin.

'Ardından kuvvetsiz önemsiz bir halk görünecek': Dini, ahlakı ve dini uygulamayı anlamada güçsüz.

'Onların kalpleri demir parçaları gibi olacaktır': Acımasızca esirleri öldürecekler ve zalimce insanlara işkence edecekler.

'Onların devleti olacaktır': Yüzyıldır şimdiki Irak Şam İslam Devleti'nden başka kimse bir İslam halifesi olduğunu iddia etmedi.

'Onlar ne ahde ne de anlaşmaya uyacaklardır': 'İslam Devleti' Sha'etat kabilesi onlara biat ettiği halde onlarla olan anlaşmasına uymadı; aslında 'İslam Devleti' yüzlercesini öldürdü. Onlar gazetecileri de öldürdü.

'Onlar hakikate çağıracaklardır': 'İslam Devleti' İslamiyet'e çağırmaktadır.

'Ama onlar hakikat insanları olmayacaklardır': Hakikat insanları merhametlidir. Hz. Muhammed (SAV) "merhamet sahibi olun ve size de merhamet gösterilsin" demiştir.

'İsimleri ebeveynlerine dayanacaktır': Ebu Musenna, Ebu Muhammed, Ebu Müslim gibi.

'Onların takma adları şehirlerden alınacaktır': El Bağdadi, El Zerkavi, El Tunisi gibi.

'Saçları kadınların ki gibi dalgalanacaktır': 'İslam Devleti' savaşçılarının saçları tam da böyledir.

'Kendi aralarında ayrılana kadar': 'İslam Devleti' ve onun atası El Nusra Cephesi (Suriye El Kaide'si) arasındaki farklar gibi.

'Daha sonra Allah dilediği kişilerle Hakikati getirecektir': Açık ve doğru bir İslam bildirisi ile (bunun gibi).

⁶⁵ Nu'aym ibn Hammad tarafından Kitab El-Fiten'da nakledildi, no. 573.

Kuran'da Lokman şöyle der:

*“Oğulcuğum, şu bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal dânesi ağırlığında olsa, bir kayanın
bağrına veya göklere, yahut yerin bağrına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü
Allah Latîf'tir, lütfu sınırsızdır; Habîr'dir, herşeyten haberdardır.”* (Lokman, 31:16).

İmza Listesi
(alfabetik sırada)

	İsim	Ünvan
1	Sultan Muhammad Sa'ad Ababakar	Sokoto Sultanı, Nijerya İslami İşler Milli Yüksek Konseyi Başkanı
2	Prof. Abdul-Rahman Abbad	Al-Qur'an Al-Karim Fakültesi'nde İslam Araştırmaları Profesörü ve Âlimler ve Vaizler Birliği Sekreteri, Kudüs
3	Omar Abboud	Dinlerarası Diyalog Enstitüsü Genel Sekreteri, Buenos Aires, Arjantin
4	Prof. Salim Abdul-Jalil	Vakıflar Bakanlığı Eski Müsteşarı ve Mısır Bilim ve Teknoloji Üniversitesi İslam Medeniyeti Profesörü, Mısır
5	Şeyh Wahid Abdul-Jawad	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
6	Dr. Mustafa Abdul-Kareem	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
7	Prof. İbrahim Abdul-Rahim	Şeriat Profesörü, İlahiyat Fakültesi, Kahire Üniversitesi, Mısır
8	Prof. Jafar Abdul-Salam	İslam Üniversiteleri Ligi Genel Sekreteri ve Uluslararası İnsani Hukuk Profesörü, Mısır
9	Dr. Sheikh Hussain Hasan Abkar	İslami İşler Yüksek Konsili Başkanı ve Çad Cumhuriyeti Müslümanları İmamı, Çad
10	Prens Hakim Bola AbdulJabbar Ajibola	Afrika İslam Misyonu (IMA) ve Hilal Üniversitesi Kurucusu, Nijerya
11	Prof. Şeyh Shawqi Allam	Mısır Baş Müftüsü, Mısır
12	Prof. Şeyh Abdul Nasser Abu Al-Basal	Yarmuk Üniversitesi Profesörü, Ürdün
13	Prof. Mohammad Mahmoud Abu-Hashem	El Ezher Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve El Ezher El Şerif İslam Araştırmaları Merkezi Üyesi, Mısır
14	Prof. Şeyh Mustafa Çağrıcı	Eski İstanbul Müftüsü, Türkiye
15	Şeyh Mohammad Ahmad Al-Akwa'	Uzman Sünni Alim, Yemen
16	Prof. Mohammad Al-Amir	El Mansura Üniversitesi, Kadınlar İçin İslam Araştırmaları Fakültesi Dekanı, Mısır
17	Dr. Majdi Ashour	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
18	Prof. Dr. Abdul-Hai Azab	El Ezher Üniversitesi Şeriat ve Hukuk Fakültesi Dekanı, Mısır
19	Azhar Aziz	Kuzey Amerika İslam Toplumu (ISNA) Başkanı, ABD

20	Prof. Mustafa Abu Sway	İmam Gazali Eserleri Araştırması Profesörlük Kürsüsü, Kudüs
21	Prof. Bakr Zaki Awad	El Ezher Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Dekanı, Mısır
22	Nihad Awad	Amerika İslam İlişkileri Konseyi (CAIR) Milli Yönetici Direktörü, ABD
23	Dr. Şeyh Osama Mahmoud Al-Azhari	İslam Vaizi, Mısır
24	Dr. Jamal Badawi	Kuzey Amerika Fıkıh Konseyi Yönetici Direktörü, ABD
25	Dr. Ihsan Bagby	Kentucky Üniversitesi İslam Araştırmaları Bölümü'nde Doçent ve Kuzey Amerika Fıkıh Konseyi Üyesi, ABD
26	Naeem Baig	Kuzey Amerika İslam Dairesi (ICNA) Başkanı, ABD
27	Prof. Osman Bakr	Uluslararası İslam Araştırmaları Merkezi, Malezya
28	Şeyh Abu Bakr Baldi	Portekiz Afrika Topluluğu Başkanı, Portekiz
29	Dr. Hatem Bazian	Amerika Filistinli Müslümanlar (AMP) Başkanı, ABD
30	Dr. Mohammed Bechari	Uluslararası İslam Fıkıh Akademisi Üyesi ve Fransız Milli Müslüman Federasyonu Başkanı, Fransa
31	Şeyh Abdallah bin Bayyah	Önde Gelen Müslüman Alim ve Müslüman Topluluklar İçinde Barışı İlerletme Forumu Başkanı, Abu Dhabi
32	Prens Ghazi bin Muhammad	Kraliyet Aal al-Bayt İslami Düşünce Enstitüsü Mütevelli Heyeti Başkanı, Ürdün
33	Al-Habib Muhammad Luthfi bin Ali bin Yahya	İslam Vaizi, Endonezya
34	Şeyh Dr. Ra'ed Abdullah Budair	Alimler ve Vaizler Birliği Üyesi, Kudüs
35	Dr. Mohammad Abdul Sam'i Budair	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
36	Dr. Sameer Budinar	Müslüman Alim ve İnsani ve Toplumsal Bilimler Merkezi Direktörü, Fas
37	Dr. Zahid Bukhari	İslam ve Kamu Politikası Merkezi (CIPP) Yönetici Direktörü, ABD
38	Prof. Mustafa Cerić	Bosna ve Hersek Önceki Baş Müftüsü, Bosna ve Hersek
39	Ibrahim Chabbouh	Tunuslu Alim, Tunus
40	Prof. Caner Dagli	İslam Araştırmaları Profesörü, ABD
41	Prof. Jamal Farouq Al-Daqqaq	El Ezher Üniversitesi Profesörü, Mısır

42	Seyyed Abdullah Fadaaq	İslam Vaizi ve Alim, Suudi Arabistan
43	Şeyh Wahid Al-Fasi Al-Fahri	İtalya Müslümanları Federasyonu Başkanı, İtalya
44	Prof. Mohammad Nabil Ghanayim	Kahire Üniversitesi, Dar al-Ulum Fakültesi Şeriat Profesörü, Mısır
45	Şeyh Dr. Ali Gomaa	Mısır Eski Baş Müftüsü, Mısır
46	Dr. Ahmad Abdul-Aziz Al-Haddad	Fetva Bölümü Başkanı, Dubai, BAE
47	Dr. Abdullah Hafizi	Uluslararası İdrisi Şerifler ve Kuzenleri Birliği Genel Sekreteri, Fas
48	Şeyh Mustafa Hajji	Bulgaristan Müftüsü, Bulgaristan
49	Şeyh Ali Al-Halabi	Yazar ve İslam Vaizi, Ürdün
50	Şeyh Hamza Yusuf Hanson	Zeytuna Koleji Kurucu ve Direktörü, ABD
51	Şeyh Farouq Aref Hasan	İmam Fahreddin Razi Eserleri Araştırması Profesörlük Kürsüsü, Ürdün
52	Şeyh Ali bin Abdul Rahman Aal Hashem	Hukuki ve Dini İşler Devlet Başkanı Danışmanı, BAE
53	Dr. Ahmad Hassan	Davet ve İrşat Profesörü, Yemen
54	Şeyh Musa Hassan	Majma' al-Ummah Genel Sekreteri, İsveç
55	Prof. Mohammad Al-Hifnawi	El Ezher Üniversitesi Şeriat ve Hukuk Fakültesi Fıkıh Usulü Profesörü, Tanta kolu, Mısır
56	Prof. Sami Hilal	Tanta Üniversitesi, Kutsal Kuran Fakültesi Dekanı, Mısır
57	Prof. Sa'd al-Din Al-Hilali	El Ezher Üniversitesi Karşılaştırmalı İctihat Bölümü Başkanı, Mısır
58	Ed Husain	Ortadoğu Araştırmaları Kıdemli Uzmanı (CFR), Birleşik Krallık
59	Imam Monawar Hussain	Oxford Vakfı Kurucusu, Birleşik Krallık
60	Şeyh Muhammad Ahmad Hussein	Kudüs ve Bütün Filistin Müftüsü, Filistin
61	Şeyh Ibrahim Saleh Al-Husseini	Fetva ve İslami İşler Yüksek Konseyi Başkanı, Nijerya
62	Dr. Jabri Ibrahim	Yemen Vakıflar Bakanlığı Vaaz ve Rehberlik Bölümü Başkanı, Yemen
63	Dr. Khaled Imran	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
64	Prof. Salah al-Din Al-Ja'farawi	Avrupa İslam Konferansı Genel Sekreter Yardımcısı, Fransa İbni Sina Enstitüsü

		Danışmanı, Muhammad bin Rashid Al Maktoum Vakfı Danışmanı, Almanya
65	Dr. Omar Jah	Şeyh Abdullah Jah Vakfı Başkanı, Gambia
66	Oussama Jammal	Birleşik Devletler Müslüman Kurumlar Konseyi Genel Sekreteri (USCMO), ABD
67	Şeyh Muqbil Al-Kadhi	İslam Vaizi, Yemen
68	Prof. Muhammad Hashem Kamali	Uluslararası İleri İslam Araştırmaları Enstitüsü Kurucu Başkanı ve CEO'su, Afganistan
69	Prof. Enes Karic	Bosnalı Alim, Bosna ve Hersek
70	Yusuf Z. Kavakci	Emeritus Profesör, ABD
71	Şeyh Ahmad Wisam Khadhr	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
72	Şeyh Muhammad Wisam Khadhr	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
73	Şeyh Abdul-Majeed Khayroun	Camiler Birliği, Hollanda
74	Şeyh Mohammad Yahya Al-Kittani	Vaiz ve İmam, Mısır
75	Şeyh Dr. Mohammad Al-Kumein	Davet Profesörü, Yemen
76	Şeyh Amr Mohamed Helmi Khaled	İslam Vaizi ve Haklı Başlangıç Küresel Vakfı Kurucusu ve Başkanı, Mısır
77	Prof. Hakim Maher Alyan Khudair	Kudüs Yüksek Şeriat Mahkemesi Hâkimi ve Âlimler ve Vaizler Birliği Üyesi, Filistin
78	Şeyh Prof. Ahmad Al-Kubaisi	Ulema Birliği Kurucusu, Irak
79	Prof. Joseph E. B. Lumbard	Brandeis Üniversitesi Profesörü, ABD
80	Şeyh Mahmood As'ad Madani	Jamiat Ulema-i-Hind Genel Sekreteri, Hindistan
81	Prof. Dr. Abdul Hamid Madkour	Kahire Üniversitesi Dar al-Ulum Fakültesi İslam Felsefesi Profesörü, Mısır
82	Şeyh Mohamed Magid	ADAMS Merkezi, ABD
83	Prof. Mohammad Mukhtar Al-Mahdi	El Ezher Üniversitesi İslam Araştırmaları Profesörü ve Şeriat Topluluğu Başkanı, Mısır
84	Imam al-Sadiq Al-Mahdi	Milli Ümmet Partisi Başkanı, Sudan
85	Şeyh Ahmad Mamdouh	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
86	Prof. Bashar Awad Marouf	Iraklı Alim, Yazar ve Tarihçi, Irak

87	Bakkay Marzouq	Fransız Milli Müslümanlar Federasyonu, Fransa
88	Şeyh Moez Masoud	İslam Vaizi, Mısır
89	Prof. Mohammad Abdul Samad Muhanna	El Ezher El Şerif Baş İmamı Danışmanı, Mısır
90	Şeyh Mukhtar Muhsen	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
91	Professor Fathi Awad Al-Mulla	İslami Üniversiteler Birliği Alimi ve Danışman, Mısır
92	Şeyh Hussein Al-Obeidi	El Zeytuna Büyük Cami Şeyhi, Tunus
93	Dr. Yasir Qadhi	Rhodes College İslam Araştırmaları Profesörü, ABD
94	Dr. Muhammad Tahir Al-Qadri	Minhaj-ul-Qur'an International Kurucusu, Pakistan
95	Şeyh Mohammad Hasan Qarib-Allah	Müslüman Alim, Sudan
96	Abdul Hadi Al-Qasabi	Mısır'daki Sufi Tarikatları Baş Şeyhi, Mısır
97	Prof. Saif Rajab Qazamil	El Ezher Üniversitesi Karşılaştırmalı İctihat Profesörü, Mısır
98	Şeyh Faraz Rabbani	İslam Alimi ve SeekersGuidance Kurucusu, Kanada
99	Şeyh Ashraf Sa'ad	Müslüman Alim, Mısır
100	Şeyh Dr. Hmoud Al-Sa'idi	İslam Vaizi ve Yemen Vakıflar Bakanlığı Müsteşarı, Yemen
101	Şeyh Hasan Al-Sheikh	Yemen'deki en büyük cami olan Salah Cami Din İşleri Başkanı, Yemen
102	Şeyh Mahmoud Al-Sharif	Mısır Şerifler Birliği Başkanı, Mısır
103	Şeyh Abdullah Al-Sheikh Sae'eed	Kürdistan İslam Alimleri Birliği Başkanı, Kürdistan
104	Dr. Mohamad Adam El Sheikh	Kuzey Amerika Fıkıh Konseyi Yönetici Direktörü, ABD
105	Dr. Mohammad Sammak	Hristiyan Müslüman Diyalogu Milli Komitesi Genel Sekreteri, Lübnan
106	Dr. Zulfiqar Ali Shah	Amerika Fıkıh Konseyi Genel Sekreteri, ABD
107	Prof. Ismail Abdul-Nabi Shaheen	El Ezher Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve İslami Üniversiteler Ligi Genel Sekreter Yardımcısı, Mısır
108	Dr. Omar Shahin	Kuzey Amerika İmam Federasyonu Genel Sekreteri, ABD
109	Imam Talib M. Shareef	Masjid Muhammad Millet Camisi Başkanı,

		ABD
110	Dr. Ahmad Shqeirat	Kuzey Amerika İmam Federasyonu Üyesi, ABD
111	Dr. Muzammil Siddiqi	Kuzey Amerika Fıkıh Konseyi Başkanı, ABD
112	Dr. Muddassir H. Siddiqui	Kuzey Amerika Fıkıh Konseyi Üyesi, ABD
113	Prof. Nabil Al-Smalouti	El Ezher Üniversitesi Sosyoloji Profesörü ve İnsani Bilimler Bölümü Eski Dekanı, Mısır
114	Prof. M. Din Syamsuddin	Muhammediye Lideri, Endonezya Ulema Konseyi Başkanı, Endonezya
115	Dr. Mohammad Tallabi	Müslüman Alim ve Tevhid ve Islah Hareketi Lideri, Fas
116	Salmann Tamimi	İzlanda Müslümanlar Birliği Kurucusu, İzlanda
117	Şeyh Na'im Ternava	Kosova Müftüsü, Kosova
118	Dr. Muhammad Suheyl Umar	İkbal Akademisi Direktörü, Pakistan
119	Mohammad Wadgiri	Belçika Müslüman Topluluğu Başkanı, Belçika
120	Dato' Wan Zahidi bin Wan Teh	Malezya Federal Bölgeler Eski Müftüsü, Malezya
121	Dr. Amr Wardani	Fetva Konseyi (Dar al-Ifta'), Mısır
122	Prof. Muhammad Al-Mukhtar Wuld-Abah	Chinguitt Modern Üniversitesi Rektörü, Moritanya
123	Şeyh Muhammad Al-Yacoubi	İslam Vaizi, Suriye
124	Şeyh Mohammad Mustafa Al-Fakki Al-Yaqouti	Sudan Vakıflar Bakanlığı'nda Devlet Bakanı, Sudan
125	Şeyh Sheikh Muhammad Sadiq Muhammad Yusuf	Özbekistan Cumhuriyeti Eski Baş Müftüsü, Özbekistan
126	Prof. Zaki Zaidan	Tanta Üniversitesi Hukuk Fakültesi Şeriat Profesörü, Mısır

